

NĚA

LÉTO 2021 / č. 9

ÚSPĚCH NAŠÍ LÉKAŘKY

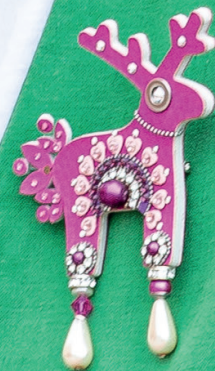
Jako první
Češka má podíl
na pokynech
Evropské
resuscitační rady.

POROD S COVIDEM-19

Boj o život
mladá matka
zvládla díky péči
hořovických
lékařů.

RODILÁ BEROUŇAČKA

TEREZA KREJČOVÁ představuje práci sestry na akutním interním příjmu a zaměstnanecké benefity v AKESO.

SLEDUJTE AKESO NA FACEBOOKU

CO TAM NAJDETE?

- novinky ze všech našich pracovišť hezky pohromadě
- nabídky práce ve zdravotnických i jiných profesích
- rozhovory s lékaři, zákulisní informace
- diskuze a zkušenosti našich pacientů

facebook.com/akesoholding

Vážený kolegovo, milí čtenáři, s potěšením vám přinášíme další vydání časopisu NĚA. V hlavním rozhovoru čísla si tentokrát povídáme s naší sestrou Terezou Krejčovou. Jako člověk mě Tereza zaujala hned několikrát. Zpráve svým životním postojem, který shrnuje titulek „Musím neustále něco dělat nebo být v pohybu“. Ten je mi osobně velmi blízký a dovolím si tvrdit, že vystihuje nejen mě, ale i celé AKESO. A zadruhé tím, že si Tereza vyzkoušela práci jinde a do

naší firmy se vrátila, což je – spolu s jejími slovy – pro mě jasný signál, že pro své lidi děláme maximum možného a ve srovnání s konkurencí, dovolím si tvrdit, to nejlepší.

Další příběh, tentokrát Josefa Drgáče, který mě také nesmírně těšilo číst, to ostatně potvrzuje. Děkuji mu za milá slova a přeji všechno dobré.

NĚu jsme již ve druhém čísle obohatili také o sekci Věda a vzdělávání, abychom mohli ukázat práci našich kolegů na tomto poli a inspirovat ostatní. V tomto vydání si tak můžete přečíst o práci Jany Djakow v oblasti dětské resuscitace. Určitě budeme v této rubrice pokračovat, neboť je toho hodně, o co se naši kolegové mohou a chtějí podělit.

I v letním čísle najdete celou řadu novinek, které se ve firmě udály. Zkrátka nezahálíme ani o prázdninách a nezastavila nás ani zimní a jarní vlna epidemie. Například se nám podařilo v rekordním čase otevřít novou polikliniku v Nových Butovicích, kde se MUDr. Polaček specializuje na prenatální diagnostiku, ale najdete zde i mnoho dalších ambulantních specializací.

Těší mne posily v Berouně, o nichž se dočtete v novinkách z Berouna, a konečně dojde i na dovolenkové téma – reportáž z našeho tradičního Kosu.

K péči o nejmenší, v níž jsou naše zařízení vysoko hodnocena, se vracíme v patientském příběhu o porodu s covidem, který se proměnil v boj o život se šťastným koncem.

Celé číslo pak vedle tradičního řeckého okénka uzavírá rozhovor s Petrou Bramborovou, fyzioterapeutkou z Berouna a také jednou z tváří naší kampaně, kterou jste určitě na facebooku zaznamenali. Chci poděkovat těm, kteří se do kampaně zapojili svými příběhy, ale také vám všem, kdo ji sdílíte, komentujete a tím pomáháte šířit naše dobré jméno. Věřím, že ohlasy na naši společnou práci, které čtu v komentářích, jsou i pro vás velkou satisfakcí. ☺

Přeji příjemné čtení.

Ing. Sotirios Zavalianis
předseda představenstva

PŘEČTĚTE SI NA WEBU

Monika Marková, sestra z našeho onkologického centra, se o pacienty nepřestává starat ani po práci. Přečtěte si o její službě v domácí péči.

[MULTISCAN.CZ](https://www.multiscan.cz)

Měsíčně najezdíme 84 000 kilometrů. Ondřej Fabian popisuje, jak funguje dopravní služba pro pacienty.

[NEMOCNICE-BEROUN.CZ](https://www.nemocnice-beroun.cz)

Před 60 lety se otevřely brány hořovické nemocnice. Její příběh si přečtěte v článku na webu.

[NEMOCNICE-HOROVICE.CZ](https://www.nemocnice-horovice.cz)

Tereza Krejčová: MUSÍM NEUSTÁLE NĚCO DĚLAT NEBO BÝT V POHYBU

Není mnoho zaměstnanců, kteří u nás v nemocnici pracují už od školy. Pravda, všeobecná interní sestra Tereza Krejčová si to zkusila i jinde, ale pak se do Rehabilitační nemocnice Beroun zase vrátila a neměnila by. Je tu spokojená a často svým kolegyním vypomáhá i ve svém volném čase.

Text: Ivana Endrychová, foto: Iveta Kulhavá

Nedá se říci, že bychom měli přesně dané, co se kdy bude dít, u nás je rušno od rána do noci.

Jak dlouho pracujete v AKESO?

Do Nemocnice Beroun, tehdy se tak Rehabilitační nemocnice Beroun (RNB) jmenovala, jsem nastoupila hned po střední škole, tzn. v lednu 2003. Začala jsem pracovat na lůžkovém interním oddělení a de facto jsem zde celých 18 let. Měla jsem jen dvouměsíční pauzu, kdy jsem se zaučovala ve velké pražské nemocnici. Tam jsem byla nakonec 10 let, ale svoji domovinu jsem neopustila, protože jsem po celou tu dobu chodila ještě intenzivně vypomáhat na interní oddělení.

Co vás sem přivedlo?

Po střední zdravotnické škole jsem chtěla nastoupit do práce a berounská nemocnice byla první volba, protože jsem rodilá Berouňáčka. Musím říct, že to bylo dobré rozhodnutí. Nejvíce jsem se naučila tady od „starších“, zkušenějších kolegyně – od praktických věcí až po dokumentaci chorobopisů a ošetřovatelských diagnóz. Díky nim jsem pochopila spoustu činností a úkonů, které jsem si při výuce na zdravce v reálu nedokázala představit, jak ve skutečnosti fungují nebo jak se dělají.

Jak jste v práci postupovala? Kde aktuálně pracujete?

Jak jsem již zmínila, začínala jsem na lůžkovém interním oddělení u bývalé staniční sestry Evy Kořínkové a pana prim. doc. Karla Sochora. Moc ráda na ty časy i kolektiv vzpomínám. Doba byla jiná, ne tolik hektická, měli jsme všichni relativně čas si i popovídat o soukromí, navštěvovali se navzájem, pořádali oslavy narozenin apod.

Nyní sloužím na akutním interním příjmu. Práce je to velice zajímavá, každý den je jiný, protože skladba pacientů je různorodá.

Jezdí k nám jak běžně nemocní pacienti, tak i psychiatři, které se snažíme předat k dalšímu vyšetření ke specialistům. Hojně k nám jezdí i policie s podnapilými nebo agresivními lidmi, abychom je vyšetřili před umístěním do cely. Docela často je u nás veselo.

Jak vypadá váš pracovní den?

Pracuji v třísměnném provozu a vyhovuje mi to tak. Chodit například jen na ranní služby si nedokážu představit. Při denní službě si s kolegyní či kolegou po noční předáme hlášení, klíče od opiátů, řekneme si něco o předchozí službě nebo i pořešíme pár věcí z minulých dní. V denním rozpisu máme objednané plánované příjmy, ovšem každý den je jiný a de facto čekám, kdy jaký pacient přijede záchrannou službou či s doporučením od praktického lékaře anebo po vlastní ose. Nedá se říci, že bychom měli přesně dané, co se kdy bude dít, u nás je rušno od rána do noci.

V době pandemie jste pomáhala i na covidovém oddělení. To samo o sobě muselo být dost náročné...

Tereza Krejčová (38 let)

je mladá, hyperaktivní všeobecná sestra. Pracuje na akutním interním příjmu RNB. Chová dva kocourky – Norrise a Willise. Ráda sportuje a cestuje. Její vášní je sbírání originálních broží z ateliéru Jelení šperky (má jich asi 150 kusů). Miluje motýly a několik jich má vytetovaných na svém těle.

Ano, to je pravda. Ve svých volných dnech jsem chodila i na lůžkovou část vypomáhat kolegyním alespoň nočními službami. Nejen u nás na příjmu to bylo velice náročné, a já proto smekám před všemi svými kolegyněmi a kolegy, že jsme tuto dobu zvládli, táhli za jeden provaz a zůstala nám i pozitivní nálada do dalších náročných dní. Tuhle dobu se snažím si moc nepamatovat, resp. vytvořila jsem si takový osobní ochranný štít, abych se nezahltěla covidovými informacemi víc, než bych musela. Všechna ta úmrtí a tragické osudy lidí mě mrzí a všem přeji hodně sil a pevné zdraví.

A nyní ve svém volném čase vypomáháte při testování a stále chodíte i na lůžkové oddělení. Proč si raději neužíváte ve svém volnu svých koníčků, rodiny...?

Přiznám se, že jsem tak trochu workoholik. Vždycky jsem pracovala nad rámec své běžné pracovní doby, ať už zde v AKESO, nebo v Praze. Věnovala jsem se a věnuji zaměstnání možná víc, než bych měla, musela, ale dělám to ráda. Moje rodina i přítel si už trochu zvykli, ale maminka mě často hubuje, chce, abych zvolnila. Jenže jak už jsem psala, jsem hyperaktivní a potřebuji stále něco dělat a být v pohybu.

Jaký je AKESO zaměstnavatel? Co se vám líbí? V čem by se mohlo i zlepšit?

Je to moderní společnost s jasnou vizí a představami. Mám pocit, že pan majitel Sotirios Zavalianis si jde za svými cíli tak, aby byli pacienti i personál v jeho holdingu spokojeni. Myslím, že ve většině

případů se mu to daří. Alespoň já, až na občasné běžné zádrhely, ke kterým ale dochází v každém zaměstnání, jsem tady velice spokojená. Na interním příjmu se mi líbí.

Bohužel stále nám chybí lidé. Proto bych ráda přivítala nové kolegy a kolegyně. Nebojte se nových příležitostí a šancí na zajímavou práci, ať už v rehabilitačním centru, nebo na dalších odděleních. Budete mít práci, která je zajímavě finančně ohodnocená, a navíc budete moct využívat i benefitů, které nejsou jinde běžné.

Jaké benefity vám vyhovují, co využíváte a jak jste s jejich úrovní spokojena?

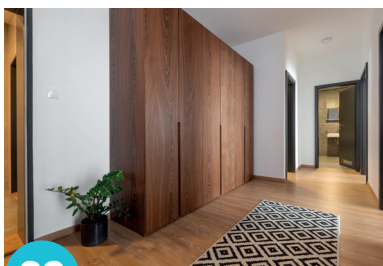
Upřímně si myslím, že tu máme velmi dobré benefity. Můžeme chodit do firemních fitness zařízení, máme možnost si pořídit karty MultiSport, dostáváme finanční příspěvky na penzijní pojištění. Teď nově si můžeme dopřát i kadeřnici, kosmetičku nebo pedikérku. Zdarma můžeme využívat bazén s vířivkami. Máme i příspěvky na obědy v závodní jídelně. Ani sama o všech benefitech nevím. Já nejvíce využívám kartu MultiSport a navštěvuji fitness přímo v Rehabilitační nemocnici Beroun.

Co děláte nejraději, když nejste v nemocnici? Jak vypadá váš volný den teď a jak by vypadal ten snový?

Ve svém volnu, kterého mám jako šafránu, ráda sportuji. Dělam kruhový trénink, podnikám dlouhé procházky, běhám, cvičím aerobik nebo se jdu projet na in-linech. Při sportu si vyčistím hlavu, fyzicky se trochu unavím, vybijí přebytečnou energii. To je pro mě velmi těžké, protože jsem hyperaktivní člověk. Dále miluji kavárny a kávu a ráda vyrážím objevovat nové, útulné, kde si jen tak sednu a koukám po okolí, pozoruji lidi a představuji si, co asi dělají za práci, jaký mají život, záliby atd. Ale mou největší vášní je cestování. Kdyby to šlo, jsem pořád pryč ve světě. Miluji Švýcarsko, tam bych nejraději trávila všechny volné dny. :) ☺

Budete mít práci se zajímavým finančním ohodnocením a výjimečnými benefity.

BENEFITY PRO ZAMĚSTNANCE AKESO

- Nabízíme zaměstnanecké byty prémiové kvality i s vybavením.
- Umožníme přístup k prémiové zdravotní péči i pro vaše rodinné příslušníky.
- K cestování do zaměstnání můžete využít naši vlastní dopravu.
- O předškolní děti se postará naše dětská skupina NEMO (Hořovice), mateřská školka v docházkové vzdálenosti hrazená zaměstnavatelem (Butovice), naše mateřská školka (Beroun), mateřská školka hrazená zaměstnavatelem (Multiscan).
- Pro starší děti organizujeme příměstské tábory.
- Podporujeme celoživotní vzdělávání.
- Pomůžeme při exekuci a soudních sporech.
- Zajistíme výhodnější hypotéku nebo pojištění.
- Poskytujeme bezplatné právní a finanční konzultace.
- Přispíváme na penzijní připojištění.

Přidejte se k nám do týmu. Volné pozice najdete v sekci Kariéra na webových stránkách jednotlivých zdravotnických zařízení.

Josef Drgáč:

DO DŮCHODU SE NECHYSTÁM. MOJE MAMINKA PRACOVALA DO 75 LET

V práci mu neřeknou jinak než Josífek a nikdo si neumí představit, že by šel do důchodu, na který už má přes půl roku nárok. Naštěstí pro pardubický Multiscan se pan Josef Drgáč do penze nechystá.

Text: Ivana Endrychová, foto: Barbora Mráčková

Můj čas šetří kolo, na kterém jezdím po areálu. Jsem díky tomu populární.

Už přes 11 let pracujete v Multiscanu jako sanitář. Jak se za tu dobu Multiscan proměnil?

Proměnil se hodně. Kdybych to měl říct zkráceně, tak z M.A.S.H.e se stala nemocnice Chicago Hope. Dříve jsme byli v takovém malém šedivém domečku, tam byly „polní podmínky“. Teď máme moderní centrum, které je krásné a funkční. Zlepšila se i organizace práce. Celé to funguje jako dobře namanážený stroj. Oceňuji provoz potrubní pošty, ta mi ušetří množství kroků, ale i tak denně nachodím 10-12 kilometrů, měří mi to chytré hodinky. Jen mě mrzí, že v domečku jsme byli jako zaměstnanci víc po kupě, tady bych bohužel některé sestry celé dny neviděl, kdybych se nešel zeptat, zda něco nepotřebují.

Co je vaším úkolem? Jak vypadá váš pracovní den?

Pracovat začínáme v sedm. Nejprve zkontroluji, zda je všude potřebný zdravotnický materiál. Přinesu výsledky z laboratoří z minulého dne. Donesu na sterilizaci věci, které je nutné vysterilizovat. Mou hlavní činností je však průběžný sběr krevních a biochemických vzorků a jejich doručení do laboratoří – ať už potrubní poštou, nebo osobně. Také doprovázím

pacienty na různá další vyšetření (RTG, ultrazvuk, CT...). Průběžně uklízím na oddělení, stelu lůžka, připravuji prádlo na praní, třídím vyprané, zakládám chorobopisy v archivu. Před koncem služby ještě poklidím stacionář a vynesu nebezpečný odpad. Směna končí v 15:15. Naštěstí na to vše nejsem sám. Práci si dělím se skvělou kolegyní. A můj čas šetří také kolo, na kterém jezdím po areálu PKN. Tím jsem celkem populární.

Vy ale původně nejste sanitář. Jaký byl váš profesní vývoj? Proč jste své původní povolání opustil?

Já jsem chtěl být učitelem tělocviku, ale to mi překazilo zranění, takže jsem si vzpomněl, že jsem dělal strojní průmyslovou školu, a začal jsem pracovat jako projektant. Po

revoluci jsem i chvíli podnikal. Pak mě kamarád zlákal do státního sektoru. Pomáhal jsem rozjet pardubický pracovní úřad. Měl jsem na starosti aktivní politiku zaměstnanosti, podporu pro začínající podnikatele, rozjel jsem systém veřejně prospěšných prací. Po večerech jsem ale stále ještě sem tam rýsoval. Oženil jsem se s báječnou ženou. Narodila se nám nejdříve dcera, která vystudovala vysokou školu. Syn, který je o pět let mladší, však vždy potřeboval a bude potřebovat zvýšenou péči. Přemýšlel jsem, co dál.

Co vás k pozici sanitáře dovedlo?

V 50 letech jsem zjistil, že těm mladým aktivním manažerům přestávám stačit, že nemám ten jejich „tah na branku“. Zjistil jsem, že mi už profesně ujíždí vlak, nechtěl jsem si zvykat na rýsování v počítačovém programu a už mě nebavilo neustále vysedávat na školeních. Asi jsem byl odjakživa pečující osoba. Spolu s manželkou jsem se staral o svou maminku – až do její smrti. I péče o syna je obecně náročnější. Chtěl jsem trávit víc času s rodinou. V té době jsem našel inzerát, že Multiscan hledá sanitáře. Nejdříve jsem to šel zkusit na dva měsíce a jsem tu už přes 11 let.

“

Proměna Multiscanu je neuvěřitelná. Z M.A.S.H.e se stala nemocnice Chicago Hope.

Josef Drgáč očima vrchní sestry Ľubici Elichové

Josífek je stále usměvavý, vždy ochotný, každý s ním rád pracuje. Vážím si jeho spolehlivosti a toho, že na pracovišti vždy šíří dobrou náladu. Nikdy jsem nezažila, že by se mu něco nechtělo dělat. Nevím, co by teď dělal v důchodu. Je pořád vitální a neumíme si to představit. Až se rozhodne odejít, tak nasadil svému nástupci velmi vysokou latku. Těžko najdeme druhého Josífka.

Josef Drgáč (64 let)

pracuje jako sanitář v Multiscanu už přes 11 let. Bývalý sportovec chtěl být učitelem tělesné výchovy, ale nakonec vystudoval strojní průmyslovou školu a pracoval jako projektant. Ve volném čase zvelebuje svou zahradu a se synem cestuje po hradech a zámcích.

Co vás na vaší práci baví?

Vyhovuje mi, že mám jen denní směny, domů chodím s čistou hlavou. Práce je různorodá, není stereotypní. Jsme dobrý kolektiv. V práci se cítím velmi dobře. Jsem rád, že mohu pomáhat ostatním lidem.

Jaký je AKESO zaměstnavatel? Využíváte nějakých zaměstnaneckých výhod?

Musím říct, že práci celé skupiny AKESO obdivuji. Oceňuji, že se majitel firmy obklopuje samými profesionály. Hlavně jsem rád za kolektiv, který je velmi přátelský. A nejdůležitější je, že tady se problémy řeší, nezametají se pod stůl.

Moc se mi líbí, že v pátek míváme zdravé svačinky (ovoce, tyčinky). Víím, že nám zaměstnavatel přispívá na stravování, ale celou půlhodinu na oběd najdu málokdy. Přiznám se, že sám velký přehled o všech benefitech nemám, ale co jsem slyšel, tak zaměstnancům se nabízí i služební byty a pořádají se různé aktivity pro děti. Mít asi

menší děti, určitě těch benefitů využívám víc.

Co vám práce sanitáře dala?

Já jsem sice vznětlivý člověk, ale tady jsem se dost zklidnil. Těch nemocí je celá škála a tady teprve vidíte, jak moc si musíte vážít zdraví. Vše ostatní je pomíjivé. Je zbytečné se hádat a kazit si život. Mám teď velkou pokoru vůči životu.

Na začátku roku jste dosáhl důchodového věku, odejít se však nechystáte.

Jak už jsem říkal, rád pomáhám lidem. Jsem rád, že ještě mohu pracovat. Jsem vděčný, že jsem relativně zdravý. Pravda, nějaké ty zdravotní problémy mám třeba následkem sportování v mládí, ale to jsou drobnosti. Doma bych se nudil. Cítím se mlád a musím udržovat krok se svou o 12 let mladší manželkou (*smích*).

V mládí jste byl úspěšný sportovec. Jaký byl váš největší úspěch?

Sportovat jsem začal po smrti svého tatínka. Maminka, sestra i babička se snažily. Hodně mě

podporoval i můj švagr, ten mě nasměroval ke sportu. Sport mi dodával sebevědomí. Chtěl jsem dělat trojskok, ale to ze zdravotních důvodů nešlo. Tak jsem se věnoval především skoku dalekému. Trenér chtěl, abych dělal překážkový běh. To mi šlo, ale jen dokud to byly ty nízké překážky. Musím říct, že můj trenér byl desetibojař a toho také v každém viděl. Takže jsem si zkusil i všechny desetibojařské disciplíny, ale ty vrhačské mi vůbec nešly. Třeba mám „rekord“, že jsem ve své době byl nejpomalším dálkařem ČSSR při sprintu na 100 metrů (*smích*). Ve skoku dalekém mám svůj osobní rekord 729 cm (*tehdejší rekord byl 805 cm – pozn. red.*). A pak jsem si na svých prvních závodech na vojně přetrhl achilovku a byl konec s výkonnostním sportem. Mým asi největším úspěchem bylo 5. místo na halovém mistrovství mužů ČSSR.

Vaše práce je náročná fyzicky i psychicky. Jak si ten stres kompenzujete?

V první řadě se snažím si ten psychický stres nepřipouštět. Obdivuji všechny, kteří pracují v Multiscanu. Musíte tu být opravdu dobří a jsem rád, že jsem součástí tohoto skvěle šlapajícího organismu. Musel jsem se naučit nepřilnout k pacientům, ačkoliv mají pohnuté osudy a rád jim kdykoliv pomohu. Máme dům se zahradou, takže tam je stále co dělat. A s rodinou rádi cestujeme. Můj syn zná všechny hrady a zámky v Česku, tak se s ním ve volnu snažíme s manželkou cestovat a ta krásná místa poznávat. Letos se chystáme prozkoumat oblast kolem Mariánských Lázní.

Co plánujete na skutečný důchod?

Dokud to půjde, chci pracovat. Moje maminka, o kterou jsem se se svou ženou staral, pracovala až do 75 let. Tak doufám, že jsem po ní zdědil dlouhověkost. Až už to nepůjde, budu chodit na procházky a snad ještě taky cestovat. ☺

Stálíce mezi námi

Letos slaví kulatá výročí zaměstnání v našich nemocnicích tyto kolegové:

Hořovice

45 LET
Zavadilová Daniela

40 LET
Fryšová Jana
Kocourková Zdeňka
Tvrzová Blanka

35 LET
Zikmundová Dana
Moucha Vladimír

30 LET
Kučera Miloslav

25 LET
Hnízdilová Martina
Sukovský Kamil
Šimůnková Pavlína
Jelenová Martina
Křivancová Lenka
Křemenová Markéta
Kratochvílová Helena
Klánová Eva
Havlíková Michaela
Patrmanová Jaroslava
Marešová Eva
Voříšková Renata

20 LET
Babelová Květuše
Horáková Marcela
Belanská Renata
Hošková Blanka
Deleg-Iturralde Emma Valentina
Wagnerová Jana
Biskupová Eva
Lonková Veronika
Bauerová Markéta
Slabočková Petra

15 LET
Dolenská Vendula
Průša Michal
Steinbach Jiří
Popílková Martina
Vyštejn Zdeněk
Vlček Jiří
Stará Petra
Prokopová Veronika
Šalenová Lenka
Krajdllová Naděžda

10 LET
Šimová Dana
Plachý Jiří
Štěpánová Jana

Pechová Hana
Dokoupilová Milena
Šimáková Zuzana
Štochlová Magdalena
Kotvová Ivana
Kolářová Kateřina
Bábičková Karolína
Žaludová Jitka
Cafourková Michaela
Kebrdllová Stanislava
Roháčová Petra
Hokerová Kateřina
Molíková Lucie
Fialová Michaela
Brožovský Pavel
Derčálík Martin
Příšková Marie
Prádová Kamila
Lišková Martina
Parkosová Lucie
Černá Markéta
Macourková Martina
Hajduchová Jana

Beroun

40 LET
Rendlová Stanislava
Fejfar Bohuslav

35 LET
Čermák Jiří
Balenci Lubomír

30 LET
Kocman Pavel
Lešuková Iva
Paulová Michaela

25 LET
Spálenková Lenka
Malá Michaela
Janečková Martina
Němcová Milena
Černoušková Jana
Jakubičková Markéta

Doležalová Marta
Zýková Miroslava
Miková Lenka
Syróvatková Irena

20 LET
Toncová Božena
Biskupová Dagmar
Matouš Bohuslav
Šálková Jana
Leipertová Petra

15 LET
Urbanová Jitka
Macková Irena
Husáková Petra

10 LET
Horáček Ondřej
Janoušek Jaromír

Tietz Antonín
Hříbalová Jana
Koutná Miroslava
Pokorný Jiří
Eklová Lucie
Inemanová Monika
Lisalová Kateřina
Brabcová Libuše
Falisová Lýdia
Pokorná Ivana
Stádník Pavel
Vaněček Filip
Šroubková Marie
Razimová Pavlína
Richterová Jitka
Bartošová Ludmila
Koubíková Jana
Nováková Julie

Multiscan

15 LET
Cablková Martina
Elichová Lúbia

10 LET
Šimáčková Gabriela
Včelák Radek
Rytíř Libor
Fišarová Alena
Koucká Radka
Šafránková Klára

Rehabilitační nemocnice Beroun

Tady to všechno začíná. Oddělení sterilizace se v duchu hesla „čistota půl zdraví“ stará o to, aby byl veškerý materiál dezinfikovaný a bezpečný. Právě sem hledáme **všeobecnou a praktickou sestru**, která si poradí s nejmodernějšími přístroji a postupy sterilizačního procesu.

Jsme tu od toho, abychom ulevili pacientům od bolesti a pomohli jim vrátit se do života. Berounští **fyzioterapeuti** jsou vyhlášení i za hranicemi okresu. Nyní se můžete stát jedním z nich.

Kdo nás zná, ví, že se tady pořád něco děje. Naposledy jsme vybudovali nové pracoviště jednodenní péče a operačních sálů. Už mu chybí jen ta správná atmosféra. Pojďte nám ji pomoci nastavit. Uplatní se zde **sálové, ARO i všeobecné a praktické sestry**.

“

Další volné pozice najdete v sekci Kariéra na webech našich nemocnic.

Multiscan

Ty nejsilnější pacientské příběhy najdeme v našem pardubickém Multiscanu. Pojďte je psát s námi. K ruce budete mít nejmodernější vybavení, které existuje, a tým zkušených profesionálů. Aktuálně hledáme **onkologa a internistu** se zájmem o onkologii.

Nemocnice Hořovice

Sestry jsou srdcem každého oddělení. Na těch našich je prý vidět, že je práce baví a dělají ji s láskou. Říkají to pacienti. V Hořovicích přivítáme do týmu **všeobecnou a praktickou sestru, dětskou sestru a porodní asistentku na oddělení neonatologie.**

Jsme tu, když nás pacienti potřebují. Naše oddělení ARO a JIP se neobejdou bez **sestry pro intenzivní péči.** Zachraňuje totiž životy. Pojďte do toho s námi.

Pyšníme se nejmodernějšími přístroji, a to nejen na oddělení radiodiagnostiky. Posílujeme tým o **radiologického asistenta,** který si poradí například s tímto špičkovým multidetektorovým přístrojem Siemens Definition AS Plus.

O tom, jak zásadně inovujeme hořovickou gastroenterologii, jsme už psali v minulém čísle. Pan primář Voška k sobě hledá dalšího **gastroenterologa,** který mu pomůže naplnit jeho vize. Třeba tu o zavedení kapslové enteroskopie mezi vyšetřovací metody.

Diagnostické centrum Nemocnice Hořovice v Praze – Nových Butovicích

Jdeme blíž k pražským pacientům. Otevřeli jsme moderní zdravotnické centrum v Nových Butovicích, přímo na metru B. Třeba to přijde vhod i vám. Rozšiřujeme tým o **gynekologa, diabetologa, neurologa a dermatologa.**

ZDRAVÍ ČLOVĚKA.
LIDSKOST.
VSTŘÍCNOST.

Porod s covidem-19: Boj o život se šťastným koncem

V HOŘOVICKÉ NEMOCNICI PŘIJDE ROČNĚ NA SVĚT PŘES 1 700 DĚTÍ A ZHRUBA 250 Z NICH POTŘEBUJE POBYT NA JEDNOTCE INTENZIVNÍ PÉČE. O PŘEDČASNĚ NAROZENÉ SE TADY TÝM LÉKAŘŮ STARÁ OD TŘICÁTÉHO DRUHÉHO TÝDNE TĚHOTENSTVÍ, V NĚKTERÝCH PŘÍPADECH DOKONCE UŽ OD TOHO TŘICÁTÉHO. JEDNÍM Z TAKOVÝCH BYL I TEN MONIKY Z BEROUNA, KTEROU V HOŘOVICÍCH PŘIJALI S TĚŽKÝMI KOMPLIKACEMI JAKO COVID POZITIVNÍ.

Text: Mariana Novotná

Monika poděkovala celému gynekologickému oddělení, jmenovitě doktoru Klánovi, který ji v problémech neodbyl, a paní primářce Dokoupilové za poporodní péči o malého Kubu.

“

Po probuzení z narkózy si pamatuje jen slova primáře, která ji šokovala.

Kde přesně se Monika covidem-19 v začátcích třetího trimestru nakazila, sama neví. Jako těhotná si prý dávala velký pozor a skoro s nikým se nestýkala. „Nejdříve jsem měla velkou rýmu, to jsem si říkala, že bude alergie, jenže potom se přidaly horečky a fakt velký kašel. A po delší době jsem ztratila chuť a čich,“ popisuje. Protože měla strach o miminko, obrátila se nejdříve na svého praktického lékaře. Ten ji ale jako nakaženou koronavirem vyšetřit nechtěl, na kašel jí doporučil sirup z jitrocele a odkázal ji na gynekologii, kde ji po telefonu odmítli také. „Přehazovali si mě sem a tam,“ vzpomíná Monika. Když se k horečkám přidalo tvrdnutí břicha a navíc už druhý den necítila žádné pohyby miminka, začala se shánět po vyšetření v nemocnici. V té čtyřicet kilometrů daleko, kde byla registrovaná k porodu, se ale se vstřícností také nepotkala. „V podstatě mi vynadali, proč chci jet tam, že když je to akutní, tak ať si jedu někam blízko... Zkusila jsem Beroun, protože tady bydlím, ale řekli mi, že tam gynekologická ambulance není a mám zkusit Hořovice.“ V tu chvíli se na Moniku konečně usmálo štěstí – telefon jí totiž zvedl přímo dlouholetý primář gynekologicko-porodnického oddělení Nemocnice Hořovice Aleš Klán a jako první nabídl pomocnou ruku.

DÍTĚ MUSÍ VEN

„Přijeli jsme a byli na nás dobře připraveni, nic nebyl problém. Jenomže za celých 45 minut od příjezdu se dítě ani jednou nepohnulo, ani ozvy se nedaly natočit. Emočně jsem byla úplně vypnutá,“ popisuje první krušné chvíle v Hořovicích Monika, kterou navíc trápily i další zdravotní komplikace. „Měla jsem HELLP syndrom, selhávala mi játra a trpěla jsem i poruchou srážlivosti krve.“ Primář gynekologicko-porodnického oddělení Leoš

Teslík popisuje, že rozhodnutí o císařském řezu přišlo rychle: „Při vyšetření v naší ambulanci byla zjištěna bradykardie plodu (zpomalení srdeční frekvence pod fyziologickou mez), proto byla okamžitě odeslána na porodní sál.“ Monika už jen stihla zavolat svému příteli, který – také jako covid pozitivní – čekal před nemocnicí v autě. „Řekla jsem mu, že je to prostě špatné, jdeme na sál, jsme v ohrožení života a nevím, jestli to dáme. Slyšela jsem jen, jak brečí a říká, že to dáme určitě. V tu chvíli jsem si neuvědomovala, co se děje, a šla jsem na sál.“ Pak už si Monika pamatuje jenom uvedení do umělého spánku.

„JE TO KLUK!“

Na další dramatické chvíle vzpomíná i primářka novorozeneckého oddělení Milena Dokoupilová: „Chlapeček se rodil v termínu těžké nezralosti 30 + 1 akutním císařským řezem. Byl na porod zcela nepřipraven, nestihli jsme podat kúru kortikoidů pro indukci plicní zralosti. Již na porodním sále potřeboval podpořit dechovou aktivitu pomocí přetlaku a kyslíku přes resuscitační přístroj.“ Novorozence pak lékaři umístili na jednotku intenzivní péče, kde dále podporovali jeho dýchání, a Moniku na ARO, aby ji stabilizovali. Po probuzení z narkózy si prý pamatuje jen slova primáře, která ji šokovala: „Je to kluk!“ Celou dobu se totiž s partnerem připravovali na holčičku.

DALŠÍ PROBLÉMY A ODLOUČENÍ

Moničiny problémy ale nekončily. Po porodu jí hrozilo, že přijde o dělohu, a lékaři jí také diagnostikovali levostranný zápal plic. Dalších čtrnáct dní tak musela strávit na oddělení, kde se starají o covid pozitivní pacienty a kam za ní mohla jenom psychologka. Svoje dítě, o které se neonatologové starali v inkubátoru, během těch dvou týdnů stále vidět nemohla. „Naštěstí mi posílali videa a nějaké fotky, takže jsem aspoň věděla, že je relativně v pořádku a žije. To jsem totiž do poslední chvíle taky nevěděla.“

PRVNÍ TÝDNY SŽÍVÁNÍ

Další měsíc už pak Monika trávila společně s miminkem na pokoji oddělení neonatologie a musela dohnat to, co kvůli všem nešťastným okolnostem zameškala. „Museli jsme si prostě vytvořit vztah, který tam kvůli okolnostem nebyl. Jednak to byl oproti

očekávání kluk a také to bylo velmi rychlé. Vůbec jsem se nestihla připravit na to, že rodím, a už jsem máma a teď se musím starat.“ Stejně tak miminko po narození kvůli koronaviru neviděl ani Moničin partner. „Vůbec jsme jako rodiče těch prvních deset dní nefungovali. Je to prostě jiné, mrzí nás to, ale samozřejmě důležité je, že jsme zdraví a že jsme to zvládli, protože to tak zpočátku nevypadalo,“ popisuje Monika. S péčí o syna ve speciálním režimu jí pak dál pomáhal i nemocniční personál. „To musím říct, že je prostě bomba, všichni jsou ohromně hodní, pomáhají a poradí.“ Další péči psychologky pak díky svému partnerovi prý už nepotřebovala: „Strašně mě podporoval, z devadesáti procent jsem to dala díky němu.“

VZKAZ BUDOCÍM MAMINKÁM

Co by si podle Moniky měly budoucí maminky nejméně pohlídat? „Aby si dobře vybíraly doktory, hlavně své gynekology, v mém případě měl být jejich přístup trochu jiný. A aby na své zdraví koukaly tak, že už nejsou samy, braly ohledy na své dítě a nic nezlehčovaly.“ Pomoc už by teď prý vyhledala dřív a za tu v Hořovicích je stále vděčná: „Poděkovat bych chtěla celému gynekologickému oddělení, panu doktoru Klánovi, který nás neodbyl. A samozřejmě paní primářce (*Mileně Dokoupilové - pozn. red.*), protože ta péče o Kubu... Já vůbec nechápu, že z něj udělali mimino, které je v podstatě jako každé jiné.“ ☺

Jak v Hořovicích vypadá péče o covid pozitivní matky?

MUDr. Leoš Teslík, primář gynekologicko-porodnického oddělení: „Porody covid pozitivních matek probíhají v izolovaném porodním boxu se samostatnou klimatizací a odvětráváním. Po porodu jsou hospitalizovány na izolaci na oddělení šestinedělí. Samotný porod i následná hospitalizace se odehrávají za zpřísněných hygienicko-epidemiologických pravidel při dodržování všech opatření včetně ochranných pomůcek.“

MUDr. Milena Dokoupilová, primářka novorozeneckého oddělení (na fotografiích): „Péče probíhá velmi podobně jako o ostatní nezralé děti, jen jsou zvýšená hygienická opatření do výsledku dítěte.“

INFUZNÍ
STOJAN

MONITOR
VITÁLNÍCH FUNKCÍ

CENTRÁLNÍ
ROZVOD
KYSLÍKU

OVLÁDACÍ
PANEL LŮŽKA

ÚLOŽNÝ BOX
PRO PACIENTY

CYTOSETOVÁ
PUMPA*

MULTIMEDIÁLNÍ
SYSTÉM PRO PACIENTY

POLOHOVACÍ
LŮŽKO

ONKOLOGICKÉ LŮŽKO

Aplikace intravenózní chemoterapie na onkologických pracovištích je mnohdy nevyhnutelnou součástí léčby řady nádorových onemocnění. Volba aplikačních pomůcek pro podání chemoterapií je zásadní pro správné a bezpečné podání těchto léčiv. Takto vypadá lůžko v pardubickém Multiscanu.

* Souprava Cyto-Set® je sterilní infuzní jednorázový systém umožňující podávání cytotoxických léčiv pomocí gravitace nebo tlaku. Při společném použití hlavní infuzní linky Cyto-Set® s proplachovacím roztokem a konektorů (Cyto-Set Mix®) napojených na vaky s jednotlivými léčivy vytváří tato souprava uzavřený systém od přípravy v lékárně, aplikace na oddělení až po likvidaci po proběhlém podání.

ÚSPĚCH JANY DJAKOW: JAKO PRVNÍ ČEŠKA MÁ PODÍL NA POKYNECH EVROPSKÉ RESUSCITAČNÍ RADY

Své doporučené postupy aktualizuje Evropská resuscitační rada každých pět let už od roku 2000. Lze je považovat za zlatý standard neboli postup lege artis v resuscitaci a kromě těch, kteří resuscitaci provádějí a vyučují, se jimi řídí třeba i soudní znalci. Letos se pod tyto pokyny poprvé podepsala i Češka – Jana Djakow, která pracuje mimo jiné jako zástupkyně primáře na oddělení následné intenzivní péče pro děti v Nemocnici Hořovice. Jako spoluautorka se podílela na částech Resuscitace dětí a Etika.

Text: Mariana Novotná

Na nových pokynech pracovali členové Evropské resuscitační rady přes dva roky. Jana Djakow konkrétně jako zástupkyně podvýboru, který se věnuje problematice resuscitace dětských pacientů: „Naším cílem bylo projít vědecké důkazy, jako jsou studie, metaanalýzy nebo doporučené

postupy dalších odborných společností, a kriticky je zhodnotit. Na základě zjištěných dat jsme pak vypracovali doporučení týkající se dané části postupu a rovněž jsme stanovili takzvané knowledge gaps, tedy místa, kde nám důkazy pro stanovení optimálního postupu chybí.“ V úvahu se přitom braly

nejenom dostupné vědecké důkazy, ale také to, do jaké míry změna ovlivní výuku resuscitace v evropském kontextu.

Co se tedy na pokynech pro dalších pět let změnilo třeba právě u resuscitace dětí? Nově se například doporučuje volat záchrannou službu ještě před zahájením kom-

presí hrudníku, a ne až po jedné minutě resuscitace. „Změna vychází prostě ze skutečnosti, že v dnešní době má téměř každý u sebe mobilní telefon, a odpadá tedy potřeba za voláním někam odbíhat k pevné telefonní lince,“ vysvětluje Djakow. U rozšířené resuscitace se pak také nově klade větší důraz na omezení indikací pro intubaci: „Dostupné důkazy totiž poměrně jednoznačně naznačují, že intubace není to, co pacientům pomáhá k dobrému výsledku srdeční zástavy, ba často tomu je spíše naopak, a fixace na intubaci může vést ke snížení kvality dalších úkonů, které jsou nedílnou součástí resuscitace.“

Doporučené postupy ale nikdy nepředstavují zcela dogmatický přístup a může se stát, že v konkrétní situaci je třeba jinak: „V takovém případě by ovšem měl zdravotník vždy myslet na to, aby takový postup a důvod k odchýlení se od standardního postupu dobře zapsal a zdůvodnil i do zdravotnické dokumentace.“

Vedle resuscitace dětí se pak Jana Djakow v rámci multioborového týmu rady za dětskou skupinu spolupodílela i na takzvaných etických doporučeních, která nově vycházejí i z vědeckých důkazů, a nejsou tak na rozdíl od těch dřívějších jen názory odborníků: „Zabývají se otázkou rozhodování, komunikace s pacienty, kteří se nacházejí na konci svého života, ale i čistě praktickými otázkami, kdy resuscitaci nezahajovat a kdy ji ukončit.“ I tato oblast je jí jako lékařce prý velmi blízká. Svůj historický úspěch pak Jana Djakow vidí jako kontinuum současné práce a příležitost poznat nové lidi, prostředí i podněty, přestože jde o práci časově velmi náročnou a nehonoranou.

Problematické dětské resuscitace se Jana Djakow věnuje už přes deset let. Vše podle ní začalo návštěvou kurzu ALS (*kurz resuscitace pro zdravotnické profesionály – pozn. red.*), který byl tehdy v českém prostředí novinkou a vyučovali ho hlavně lektori z Velké Británie.

Zcela jiný styl výuky ji nadchl a zároveň začala brzy pátrat, jak dostat podobné kurzy do České republiky i pro skupinu dětských pacientů: „Do několika let jsme začali učit první kurzy EPALS (*kurzy určené zdravotnickým profesionálům, kteří se mohou podílet na zajištění kriticky nemocného dítěte v prvních 30–60 minutách – pozn. red.*). Kvalita kurzů je dána z velké části kvalitou lektorů, které Evropská resuscitační rada školí. Ti jsou vzdělávání nejen v odborných věcech, ale taky v tom, jak přistupovat k výuce dospělých.“ Právě ve vzdělávání zdravotníků v resuscitaci existují podle Jany Djakow v Evropě až propastné rozdíly: „Jsou země, kde má tato výuka obrovskou tradici a kurzy tam fungují již řadu let, například Nizozemsko, Velká Británie, Španělsko, Francie, Portugalsko... Pak jsou země, kde se s výukou v takto standardizovaném formátu teprve začíná a stejně jako u nás se potýkají lidé s řadou překážek při jejich implementaci a při úvahách, jak změnit myšlení lidí.“

Na co pak Jana Djakow doporučuje hledět při výběru kurzů resuscitace pro širokou veřejnost? „Nevěřte kurzům, které slibují, že vás naučí resuscitovat za dvě hodiny. Není to možné, a to ani na té nejzákladnější úrovni. Zajímejte se o to, jak jsou školení a vychovávání lektorů daného kurzu, zda jsou školení nejen v odborných věcech, ale i v tom, jak učit. Zajímejte se, jestli je obsah vašeho kurzu v souladu s posledními doporučenými postupy. Pokud rodič nebo pečovatel sám absolvuje kvalitní školení resuscitace či první pomoci, získá především jistotu toho, že v případě kritické události nezpánikaří a bude vědět, jak co nejučinněji zasáhnout.“

“

Nejdřív volat, pak zahájit kompresi hrudníku. V resuscitaci dětí jsou nová doporučení.

MUDr. Jana Djakow, Ph.D.

Absolventka 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, pracovala jako sekundární lékařka na Pediatrické klinice FN Motol, založila zde Centrum pro děti s primární ciliární dyskinezi. Stala se lektorkou Evropské resuscitační rady. V Nemocnici Hořovice pracuje jako zástupkyně primáře na oddělení následné intenzivní péče pro děti.

Doporučené postupy Evropské resuscitační rady najdete na webu cprguidelines.eu.

Kurz ALS = kurz resuscitace pro zdravotnické profesionály
Kurz EPALS = kurz určený zdravotnickým profesionálům, kteří se mohou podílet na zajištění kriticky nemocného dítěte v prvních 30–60 minutách

O b r a z e m

Slavili jsme dětský den

Kouzelnické představení nebo skákací hrad? Pro děti našich zaměstnanců z berounské a hořovické nemocnice jsme připravili den plný zábavy ve Zvířátkově. Zaměstnanci Multiscanu v Pardubicích navštívili zábavní park Mirákulum.

Děti se v Miráku mohly pobavit například v lanovém centru, v dřevěném hradě nebo na skákacích trampolínách, vyzkoušet si tubing, obří kolotoč a houpačky, projít se bludištěm, podzemními chodbami, lesní naučnou stezkou nebo se zchladit ve vodním světě.

O c e n ě n í

Jsmeme jednou z 16 nejlépe řízených firem Česka

I V LETOŠNÍM ROČNÍKU PROGRAMU CZECH BEST MANAGED COMPANIES, KTERÝ HODNOTÍ KVALITU ŘÍZENÍ PŘEDNÍCH SOUKROMĚ VLASTNĚNÝCH SPOLEČNOSTÍ, JSME BYLI OCENĚNI JAKO JEDNA Z 16 NEJLÉPE ŘÍZENÝCH FIREM V ČESKU PRO ROK 2021.

Nezávislá odborná porota hodnotí u každé oceněné společnosti čtyři klíčové pilíře: firemní strategii, řízení a finanční výkonnost, produktivitu a inovace, firemní kulturu. „Titulu Czech Best Managed Companies si velmi vážím. Získání takového ocenění je dalším důležitým milníkem na naší cestě k poskytování zdravotní péče v České republice na nejvyšší možné úrovni,“ říká Sotirios Zavalianis, majitel AKESO holdingu. Porota oceňuje kvalitu řízení včetně managementu.

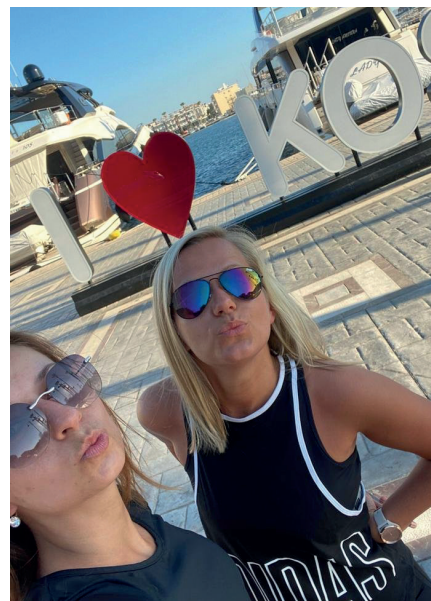
„V čele naší společnosti stojí lidé, pro které je práce v AKESO holdingu součástí celého jejich profesního života, tudíž toto ocenění i pro ně znamenalo potvrzení, že náš společný sen budujeme správným směrem. Loňský i letošní rok, který se točí kolem pandemie covidu-19, stvrdil ještě více soudržnost a týmovou spolupráci v rámci celého našeho holdingu. Opětovné ocenění tímto titulem i v letošním roce je tedy namístě,“ popisuje Zavalianis.

„Dokázali jsme, že i během pandemie, která ochromila celý svět, jsme schopni řídit společnost efektivně, řešit neobvyklé situace flexibilně a předvídat další vývoj. Pandemie naše vize a plány nezastavila, spíše posílila. Některé projekty jsme upravili tak, abychom v případě obdobné hrozby byli ještě lépe připraveni. Jsem přesvědčen, že se všem dalším budoucím výzvám dokážeme postavit čelem jako jeden tým s odpovídajícím pracovním nasazením a chutí dělat věci lépe, než je standard, při zachování našich priorit, které jsou zároveň naším heslem: ‚Zdraví člověka. Lidskost. Vstřícnost.‘“ dodal Sotirios Zavalianis. ☺

Dobrá práce

Naši kolegové si užili dovolenou na ostrově Kos

KAŽDOROČNĚ JSOU VYBRÁNI ZAMĚSTNANCI ZE VŠECH NAŠICH ZDRAVOTNICKÝCH ZAŘÍZENÍ A LÉKÁREN, KTEŘÍ ZÍSKAJÍ ZÁJEZD PRO DVĚ OSOBY DO SLUNNÉHO ŘECKA. LETOS SI JELO UŽÍT DOVOLENOU 46 ZAMĚSTNANCŮ DO ČTYŘHVĚZDIČKOVÉHO HOTELU NA OSTROVĚ KOS. VYHLAŠOVÁNÍ OBDAROVANÝCH PATŘÍ MEZI KAŽDOROČNÍ ZPESTŘENÍ VÁNOČNÍHO VEČÍRKU. ZÁJEZD OBDŘELI VYBRANÍ ZAMĚSTNANCI Z NAŠICH ZDRAVOTNICKÝCH ZAŘÍZENÍ JAKO PODĚKOVÁNÍ ZA DOBŘE ODVEDENOU PRÁCI.

MUDr. Mojmír Randula, klinický onkolog ze společnosti Multiscan, nejvíce ocenil krásu ostrova Kos: „Dovolenou na ostrově Kos jsme si užili s celou rodinou a musíme velmi ocenit pana majitele Zavalianise – jednak za nápad tímto způsobem vyjadřovat poděkování zaměstnancům za jejich práci formou dovolené v jeho rodném Řecku, jednak také za velmi šťastnou ruku při výběru destinací, ať už se jedná o volbu ostrova, nebo i hotelu. Kos je krásný ostrov, na řecké poměry s velkým množstvím zeleně, s krásnými plážemi, ale i lesy a horami, obklopený průzračným mořem. Na své si přijde i ten, koho zajímá historie, neboť na něm lze najít spoustu krásných památek z antiky, z doby působení johanitských rytířů, osmanských Turků či Italů. Pro nás zdravotníky je o to zajímavější,

“

Na své si přijdou milovníci přírody i znalci historie.

že se na něm narodil a působil Hippokrates, zakladatel racionální medicíny. Dovolenou jsme si užili společně s kolegyněmi z práce a jejich blízkými a jak my dospělí, tak i naše děti jsme se vraceli opálení a obohaceni o spoustu krásných zážitků a příjemných seznámení.“

„V loňském roce zájezd nebyl s ohledem na nastavená protiepidemická opatření možný, o to více jsme rádi, že jsme mohli jet letos,“

popisuje Barbora Pechačová, zdravotní sestra z neurologického oddělení Nemocnice Hořovice. „Odpočnout si bylo, obzvláště po posledním covidovém roce, velmi vítané. Bydleli jsme v krásném hotelu Atlantis přímo na pláži se zajištěnou all inclusive stravou.“

„Za nás s rodinou, co se týče jídla a pití a celkově služeb, to byla nejlepší dovolená. Takhle si představuju all inclusive. Všeho byl ohromný výběr, vybrat si musel úplně každý (nápoje, jídlo, ovoce, zmrzlina...) a celkově všechno luxusní, hotel, bazény i moře! Personál pořád usměvavý a vstřícný, opravdu paráda, můžeme jen doporučit! A ještě jednou moc děkujeme, parádně jsme si to užili,“ pochvalovala si další ze zaměstnankyň společnosti Multiscan Ladka Chvalinová, radiologická asistentka z oddělení radioterapie. ☺

Jak probíhá vyšetření magnetickou rezonancí?

Odpovídá vedoucí lékařka radiologického oddělení Diagnostického centra Nemocnice Hořovice MUDr. Radka Havlová.

Pacient se položí na pohyblivý vyšetřovací stůl přístroje, obvykle na záda. Na vyšetřovanou část těla (např. hlava, koleno) je pak připevněna takzvaná cívka, což je součást přístroje, která je nezbytná pro vytvoření kvalitního obrazového záznamu. Pacient je následně radiologickým asistentem zasunut do gantry přístroje (tzv. tunelu). Jediným úkolem pacienta je klidně ležet a nehýbat se. Délka vyšetření závisí na konkrétních indikacích k zobrazení, mezi nejkratší – okolo 20 minut – patří například vyšetření kloubů či jednoho úseku páteře. Spuštěný přístroj je velmi hlasitý, proto mají pacienti na uších sluchátka. Na našem pracovišti mají pacienti k dispozici navíc speciální brýle, do kterých jim můžeme promítat vybraná uklidňující videa, například přírodu, zvířata či pohádky.

MODERNÍ PŘÍSTROJ JE TAKÉ V BUTOVICÍCH

V Diagnostickém centru v Nových Butovicích disponujeme nejmodernějšími zobrazovacími přístroji. Jedním z těchto přístrojů je i naše magnetická rezonance Siemens Magnetom Vida o síle magnetického pole 3 tesly, na kterou nyní poskytujeme velmi brzké objednací termíny.

„V holdingu AKESO se snažíme o neustálý rozvoj jednotlivých zdravotnických zařízení. Paralelně s výstavbou nových prostor a renovací prostor stávajících probíhá nákup a obměna přístrojového vybavení. Pravidelně sledujeme novinky a snažíme se držet krok s novými trendy, abychom zajistili pacientům tu nejvyšší péči v co nejlepších podmínkách,“ uvádí výkonná ředitelka AKESO holdingu Martina Kulšteinová.

V y b a v e n í

Nové magnetické rezonance v Multiscanu i v Butovicích

SPOLEČNOST MULTISCAN PŘISTOUPILA K DALŠÍ INOVACI STÁVAJÍCÍHO PŘÍSTROJOVÉHO VYBAVENÍ. PO NÁKUPU ZBRUSU NOVÉHO LINEÁRNÍHO URYCHLOVAČE NA ODDĚLENÍ RADIAČNÍ ONKOLOGIE SE DOČKALA UPGRADU JEDNA ZE STÁVAJÍCÍCH MAGNETICKÝCH REZONANCÍ.

Přístroj nabídne řadu nových funkcionalit pro přesnější a rychlejší diagnostiku. V rámci modernizace vybavení zároveň proběhla i kompletní rekonstrukce prostor, kde se přístroj nachází. Celková investice do modernizace přesáhla 20 milionů korun.

Od května letošního roku jsou pacienti přijímáni na magnetickou rezonanci, která prošla výrazným technickým vylepšením. Stávající přístroj Siemens Avanto 1,5T byl modernizován na novější typ Siemens Avanto Fit 1,5T, jenž nabízí vyšetření ve vyšší kvalitě, díky čemuž mohou lékaři ještě lépe posoudit vyšetřovanou oblast. Součástí obnovy je rovněž kompletní výměna cívek, které slouží ke snímání vyšetřované oblasti, přičemž přibyla cívka k diagnostice zápěstí, a také nové vyšetřovací možnosti, jejichž přínos spočívá mimo jiné v kvalitnějším 3D zobrazení.

Michal Vondraš (vpravo), Country Manager Czech Republic ve společnosti Medtronic, a Sotirios Zavalianis, předseda představenstva společnosti AKESO, uzavřeli klíčové partnerství.

Spolupráce

Data prozradí, jak efektivně řídit nemocnici i vést lékařské výkony

ZAHÁJILI JSME SPOLUPRÁCI S FIRMOU MEDTRONIC OHLEDNĚ ZLEPŠENÍ PROCESŮ A LÉKAŘSKÝCH POSTUPŮ VE ZDRAVOTNICKÝCH ZAŘÍZENÍCH. SPOLEČNOST, KTERÁ JE SVĚTOVÝM LÍDREM V ZAVÁDĚNÍ ZDRAVOTNICKÝCH TECHNOLOGIÍ A INOVACÍ, SE STÁVÁ NAŠÍM PARTNEREM PRO NASTAVENÍ EFEKTIVNÍHO ŘÍZENÍ A ZLEPŠENÍ ZDRAVOTNICKÉ PÉČE NA ZÁKLADĚ DAT.

„Vnímám AKESO jako klinicko-ekonomického partnera, který je unikátní nejen svou misí a vizí, ale hlavně kvalitou a ojedinelostí péče,“ říká Michal Vondraš, ředitel společnosti Medtronic. „Pro nás je to ta nejlepší aliance, kterou můžeme ve střední Evropě vytvořit,“ dodává.

Společně s firmou Medtronic budeme analyzovat zdravotnická data, která sbíráme z našich pracovišť, a nastavovat podle nich nové procesy a postupy tak, aby bylo řízení nemocnic co nejlepší. Data jsou podle ředitele Medtronicu alfa a omegou kvalitního řízení nejen ve zdravotnictví. Těžit z nově nabytých zkušeností budou všichni – pacienti, kteří dostanou tu nejlepší možnou péči, ale i poskytovatelé

“
**AKESO
vnímám jako
jedinečného
partnera ve střední
Evropě.**

zdravotnických služeb, kterým přinesou efektivitu a úspory.

„Aktuálně takto spoluřídíme více než 127 nemocnic v celé Evropě. Nejedná se jen o soukromá zařízení, velký program v oblasti disease managementu (stanovení správného lékařského postupu) realizujeme také například ve Fakultní

nemocnici Královské Vinohrady,“ popisuje Michal Vondraš. V rámci programu společnost Medtronic vyhodnocuje patientská data ve třech oblastech – kardiovaskulární selhání, mozková mrtvice a akutní koronární syndrom – a navrhuje optimalizaci v léčbě i péči o pacienta. Program pak testuje na daném pracovišti a následně zavádí nejen v ČR, ale i v celé střední a východní Evropě. „Za první polovinu letošního roku jsme našim klientům přinesli obrovské úspory. Zvýšili jsme efektivitu, navrhli nové vybavení a hlavně dodali týmům jistotu, že zvládnou i náročné výkony. Máme za sebou například jedno z prvních transkatetrálních zavedení chlopenní náhrady jen v lokální anestezii,“ uzavírá Vondraš. ☺

Nově v centru naleznete screeningové vyšetření v prvním trimestru těhotenství.

Diagnostické centrum

Butovice nabízejí prenatální screening

VŠICHNI NASTÁVAJÍCÍ RODIČE CHTĚJÍ, ABY SE JEJICH MIMINKO NARODILO ZDRAVÉ. V DIAGNOSTICKÉM CENTRU NEMOCNICE HOŘOVICE SI PŘEJEME TOTÉŽ, A PROTO ZDE MÁME K DISPOZICI TY NEJMODERNĚJŠÍ PŘÍSTROJE V RÁMCI PRENATÁLNÍ DIAGNOSTIKY. VROZENÉ VÝVOJOVÉ VADY TAK DOKÁŽEME ODHALIT VČAS A S VYSOKOU ZÁCHYTNOSTÍ. PROČ BY MĚLA NASTÁVAJÍCÍ MAMINKA VYŠETŘENÍ PODSTOUPIT, KTERÉ VÝVOJOVÉ VADY JSOU NEJČASTĚJŠÍ A JAK VYŠETŘENÍ PROBÍHÁ, NÁM PODROBNĚJI POPSAJ MUDR. MICHAL POLAČEK, GYNEKOLOG, KTERÝ SE NA PRENATÁLNÍ DIAGNOSTIKU SPECIALIZUJE.

Co je prenatální diagnostika a co je jejím cílem?

Prenatální diagnostika představuje soubor vyšetřovacích metod využívaných k diagnostice kongenitálních anomálií plodu v děloze, které umožňují sekundární prevenci vrozených vývojových vad (VVV). Cílem prenatální diagnostiky je určit případnou přítomnost vrozených vývojových vad plodu v průběhu gravidity a na základě získaných informací poskytnout rodičům rozumnou indikaci k léčbě plodu nebo ukončení těhotenství u těžkých patologií. V prenatální diagnostice se uplatňuje mezioborová spolupráce porodníků, genetiků, biochemiků, neonatologů, kardiologů, radiologů

i dalších specialistů a je součástí fetální medicíny.

Jaké metody vyšetření se používají?

V prenatální diagnostice využíváme jak metody neinvazivní, tak i minimálně invazivní, kterými získáváme informace o vývoji embrya a plodu. Mezi neinvazivní metody řadíme ultrazvukové vyšetření, které má nezastupitelnou pozici, a dále ze strany plodu neinvazivní prenatální testování (NIPT). K metodám minimálně invazivním patří biopsie choriových klků (CVS), amniocentéza (AMC) či při současných možnostech stále méně využívaná kordocentéza (odběr fetální krve z pupečnickové žíly).

Jaké ultrazvukové vyšetření by měla podstoupit každá těhotná žena?

Péče o těhotnou začíná komplexním prenatálním vyšetřením, které každá těhotná absolvuje na začátku těhotenství. Gynekolog by měl ženě doporučit screening nejčastějších VVV plodu a poskytnout veškeré informace o jeho metodách. Momentálně v prvním trimestru těhotenství převažuje kombinovaný screening, který stanovuje riziko možného výskytu Downova syndromu a trizomie 13 a 18 u plodu v rozmezí 11 + 0 až 13 + 6 týdnů těhotenství. Záchytnost vyšetření na Downův syndrom je 94 %. Určitě doporučuji vyšetření na riziko rozvoje preeklampsie. Jedná se o onemocnění, které se objevuje po 20. týdnu těhotenství a může negativně ovlivnit zdraví matky a plodu. Vyznačuje se stavy spojenými s vysokým krevním tlakem a přidruženými patologickými komplikacemi. Test pro stanovení rizika preeklampsie je možné provést souběžně se screeningem v prvním trimestru těhotenství, má záchytnost 90 %. V případě zvýšeného

rizika onemocnění je těhotné doporučena preventivní terapie, která významně snižuje riziko vzniku i závažnost případné nemoci. Další neméně důležitá jsou ultrazvuková screeningová vyšetření v 18.-22. a 30.-32. týdnu těhotenství. Za mě lze jistě doporučit i ultrazvukové vyšetření ve 36.-37. týdnu k vyloučení růstové restrikce plodu.

Vrozené vývojové vady mohou nastat kdykoliv v průběhu těhotenství, nebo hrozí jen na začátku?

Vrozené vývojové vady jsou patologické odchylky od normálního prenatálního vývoje lidského jedince. Na jejich vzniku mají podíl faktory genetické, faktory zevního prostředí i kombinace obou skupin. Symptomy VVV se mohou v různé míře závažnosti projevit jak v prenatálním, tak i postnatálním období. Zastupují relativně širokou škálu projevů. Některé VVV jsou mírné, jiné závažným způsobem ovlivňují psychomotorický vývoj stigmatizovaného jedince, či dokonce způsobí jeho smrt.

Jak častý je výskyt vrozené vývojové vady plodu a která vada je nejčastější?

Frekvence VVV plodu dle dostupných informací v populaci činí přibližně 3-5 %. Mezi vrozené vady s vysokým výskytem patří Downův syndrom, srdeční vady nebo vady močových cest.

Existuje nějaká forma prevence? Lze vývoj plodu během těhotenství ovlivnit?

Prevence VVV je velmi obtížná, ale vychází každopádně z plánovaného rodičovství a zajištění ideálních podmínek před otěhotněním a následně i v průběhu časného vývoje embrya. Zcela určitě zde hraje roli také doplňování vitamínů a vyvážená, pestrá strava při zdravém životním stylu. 🍷

Doporučuji vyšetření na riziko rozvoje preeklampsie, které se dá spojit se screeningem v I. trimestru.

Kontakty

Diagnostické centrum Nemocnice Hořovice je skvěle dostupné veřejnou dopravou: nachází se jen několik kroků od stanice metra Nové Butovice (linka B) v přízemí budovy A administrativního parku Coral. Pro těhotné, maminky s kočárkem a dětmi, důchodce a imobilní osoby je k dispozici podzemní parkoviště s vyhrazenými modře nabarvenými místy a příjezdem z Bucharovy ulice.

Diagnostické centrum Nemocnice Hořovice

Bucharova 1281/2
Coral Office Park
Praha 13

www.dcnh.cz
recepce@dcnh.cz

14 111

Preeklampsie = onemocnění, které se může objevit po 20. týdnu těhotenství. Je spojeno s vysokým krevním tlakem a dalšími komplikacemi. Ohrožuje na životě jak nenarozené dítě, tak jeho matku a může být příčinou předčasného porodu.

Kolegyně

Tým staničních sester hlásí nové posily

BARBORA HAUSEROVÁ A RADKA ZINKOVÁ NASTOUPILY PŘED NEDÁVNEM JAKO STANIČNÍ SESTRY V BEROUNSKÉ NEMOCNICI. VYZPOVÍDALI JSME JE V NAŠÍ ANKETĚ.

1. PROČ JSTE SI VYBRALY PRO PRÁCI PŘÁVĚ AKESO, PODLE ČEHO JSTE SE ROZHODOVALY?

2. CO VÁM V PRÁCI V POSLEDNÍ DOBĚ UDĚLALO NEJVĚTŠÍ RADOST?

3. JAK NEJRADĚJI TRÁVÍTE LÉTO?

RADKA ZINKOVÁ
staniční sestra ambulanci
v AKESO od: dubna 2021

1. Můj první kontakt s Rehabilitační nemocnicí Beroun byl v osobní rovině. V roce 2018 zde byl opeřován můj syn. Velmi se mi líbil profesionální přístup zdravotníků, příjemně mě překvapilo účelné a hezké zařízení i upravený areál celé nemocnice. Začátkem

letošního roku jsem se rozhodla změnit své pracovní místo. Hledala jsem práci, kde budu moci využít svoje odborné znalosti týkající se ošetrovatelství i zkušenosti z oblasti managementu. Moje představy splňovalo místo staniční sestry interních ambulancí nabízené na webových stránkách nemocnice. Vzhledem k velké vzdálenosti od mého bydliště (denně dojíždím téměř 50 km) jsem zpočátku váhala místo přijmout. Nakonec rozhodlo přátelské vystupování hlavní sestry při úvodním pohovoru, velmi kladné recenze na zdravotnické zařízení a doporučení mé kamarádky, která je zaměstnancem hořovické nemocnice.

2. Velkou radost mám z kvalitních mezilidských vztahů na našem pracovišti. Všichni si vycházíme vstříc. Uděláme hodně práce, a přesto je atmosféra příjemná. Samozřejmě mám radost i z toho, když jsou pacienti s naší péčí spokojeni.

3. Miluji moře. Dovolená u moře mě nabíjí energií, ze které čerpám po zbytek roku. I letos se chystám spolu s manželem strávit dovolenou u moře. Tentokrát jsme si vybrali řecký ostrov Samos. Doufám, že bude příznivá epidemická situace a dovolená se nám vydaří. Mám ráda přírodu a relax s rodinou na chalupě.

BARBORA HAUSEROVÁ
staniční sestra ONP
v AKESO od: prosince 2020

1. AKESO jsem si vybrala z důvodu stěhování a potřeby pracovat ideálně ve městě Beroun. Naskytla se zajímavá pracovní pozice a velmi mě potěšilo široké spektrum benefitů. Rozhodovala jsem se intuitivně, jelikož jsem neměla s nemocnicí zkušenosti.

2. Největší radost mi udělalo přijetí nových sester a sanitářů do našich řad. Těch je obecně velmi málo a vybrali si právě naše oddělení následné péče, což je pro nás opravdu velmi pozitivní.

3. Léto nejraději trávím kdekoli s dětmi (5 a 7 let).

Psychologie

Řešíme těžké situace, vyhoření i únavu

PSYCHOLOŽKA PHDR. MARIE PALÁNOVÁ Z BEROUNSKÉ NEMOCNICE JE K DISPOZICI NEJEN PACIENTŮM, ALE TAKÉ SVÝM KOLEGŮM.

S čím se na vás mohou zdravotníci obrátit?

Paní ředitelka a hlavní sestra mě požádaly o poskytování psychologické podpory zaměstnancům naší nemocnice. Diskutovaly jsme o tom, jakou formou a kde by bylo vhodné tuto službu poskytovat. Kladla jsem důraz na naprosté soukromí kohokoliv, kdo se na mne obrátí. To znamená, že ani domluva na setkání nejde přes recepci, ale domlouváme se po telefonu (kl. 227, v pátek) nebo po e-mailu (palanova@nember.cz). Rozhovory jsou důvěrné, nikde o nich nevedu žádný zápis. Když má někdo zájem či potřebu, můžeme se setkat vícekrát.

Zdravotníci se na mne mohou obracet s jakýmikoliv svými osobními starostmi a problémy, které souvisí s jejich pracovním či soukromým životem. Může se jednat o těžké, na psychiku náročné situace v práci s pacientem, ve vztazích v pracovním týmu. Mohou to být pocity nejistoty, nepochopení, nedostatečnosti či nadměrné únavy a vyčerpání. A samozřejmě mohou zaměstnanci přicházet také s jakýmikoliv osobními či rodinnými záležitostmi, které mohou mít velmi různé důvody.

Co nejčastěji se svými kolegy řešíte?

Nejčastějším tématem je souhrn negativních a nepříjemných událostí, které se daného člověku sejdou rychle po sobě: často to bývá úmrtí někoho hodně blízkého a do toho třeba závažný problém s dítětem, ztráta zaměstnání partnera, problémy s dluhy či bydlením. Druhým takovým „balíčkem“ těžkostí je problematika partnerských vztahů, rodinných vztahů, často spojená s dalšími praktickými problémy. Ale někdy stačí i jedna závažná událost a člověk o ní potřebuje pohovořit, abychom společně našli cestu ven.

Co přinesl poslední rok a půl v období pandemie covidu-19?

Tento pandemický rok byl jako centrifuga – totálně zamíchal se všemi zvyklostmi, jistotami a standardy. A to samozřejmě způsobilo mnoho nejistot, obav, úzkostí a strachů jak v osobním, tak pracovním životě. Byli jsme postaveni do zcela nových a neočekávaných situací a tohle všechno se pak projevuje v prožívání každého člověka v naší nemocnici, ať už je v jakékoliv pozici. Zkušenosti tohoto roku i sdělení, která slyším především od sestřiček a sanitářek, inspirují k úvahám o dalším směru neformální pomoci v nepředvídaných nových situacích i o jakémsi uvolnění od pracovních stresů tak, abychom chodili domů spokojeni z dobře odvedené práce, ale ne vyčerpaní a unavení, bez energie. To by se pak nutně projevilo i v soukromém životě. Cílem této práce je tedy pomoci každému, kdo to potřebuje, najít cestu k vlastní harmonii, spokojenosti jak v práci, tak v soukromí, protože to jsou spojené nádoby, které se ovlivňují navzájem. ☺

Rekord

Očkovali jsme jako o závod

V pátek 11. června bylo naše očkovací centrum v Rehabilitační nemocnici Beroun otevřeno až do půlnoci a podpořilo tak středočeskou akci s názvem NOC OČKOVÁNÍ aneb Očkovací maraton. Během akce se v celém kraji podařilo naočkovat přes 5 500 zájemců, což daleko přesáhlo stanovený cíl 4 000 lidí.

Očkovací maraton podpořila rozhlasová stanice ČR Radiožurnál a TV Nova. Každý naočkovaný v rámci maratону si domů odnesl pamětní samolepku na respirátor.

Očkovací maraton v číslech

5 535

naočkovaných
v celém kraji

1 124

naočkovaných
v RNB

Seznamte se

MÁME RADOST, KDYŽ SE PACIENT VYLÉČÍ A JEDE DOMŮ K RODINĚ

VÍTÁME V NAŠICH ŘADÁCH NĚKOLIK NOVÝCH KOLEGYŇ, KTERÉ DOPLŇUJÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBY V REHABILITAČNÍ NEMOCNICI BEROUN.

Zleva Marie Bendová a Jana Kuchyňková

Co dělá sociální pracovnice

- poskytuje sociálně-právní poradenství
- sleduje a vyhodnocuje potřeby klienta
- zajišťuje při propuštění další návazné služby, například domácí péči, terénní pečovatelskou službu atd.
- pomáhá sepsat žádost do DS, DPS, hospice, LDN
- pomáhá pacientovi a rodině při sepsání žádosti o sociální dávky
- pomáhá zprostředkovat záležitosti na úřadech
- v případě úmrtí poskytuje poradenství rodině

JANA KUCHYŇKOVÁ

Proč jste si vybrala práci sociální pracovnice a co už máte v této oblasti za sebou?

K práci sociální pracovnice jsem se dostala náhodou před mnoha lety, když jsem začala pracovat brigádně jako aktivizační pracovník s lidmi bez přístřeší při Farní charitě Beroun. Odsud byl jen kousek k sociální práci, protože jsem měla obor VŠ speciální pedagogika. Po dvou letech práce s lidmi bez přístřeší jsem pracovala pět let s lidmi s mentálním postižením a nakonec skoro sedm let se seniory v organizaci Včelka sociální služby, o. p. s. Do RNB jsem se dostala náhodou, kterou mi do cesty přinesl život, a jsem za ni ráda. Je to zase úplně nová zkušenost a nemocniční prostředí mě vždy lákalo. Takže jsem si vlastně splnila dávné přání.

Proč jste si vybrala zrovna Rehabilitační nemocnici Beroun?

Berounská nemocnice mě nadchla svým prostředím. Její areál je velký, s množstvím zeleně, budovy zrekonstruované nebo nové a velmi vkusně vybavené. Větší zkušenost zatím nemám, ale lidé jsou milí a vstřícní. Jako nováček se tu vůbec necítím špatně. Každý, koho jsem se na něco zeptala, mi ochotně odpověděl.

Co máte v práci na starosti?

Hlavní náplní mé práce je práce s pacienty rehabilitačního oddělení. Je tu směsice lidí různého věku a různých potřeb. Ne každý má doma zázemí, o které se při návratu z hospitalizace může opřít. Takže pomáhám lidem s tím, aby jejich návrat do domácího prostředí byl co nejsnazší. Domlouváme zajištění následných služeb, ať už zdravotních, nebo sociální péče. Současně je informuji o možnostech, jaké existují příspěvky od státu, připravuji jim žádosti a snažím se tento proces nastartovat. A pak samozřejmě různá individuální přání a potřeby, takže práce je opravdu pestrá.

Která část vaší práce vás baví nejvíce?

Jednoznačně individuální práce s lidmi. Každý je jedinečný, má svou historii, své potřeby a přání.

Jak relaxujete po práci?

Kromě času stráveného s mým skvělým mužem, se kterým rádi podnikáme výlety pěší i na kolech, relaxuji s našimi dvěma psy. Kromě procházek občas zajdeme na cvičák nebo jedeme na „psí tábor“. Ke svému aktivnímu odpočinku jsem vloni přidala i starý motocykl Yamaha Virago.

Máte nějaký zajímavý patientský příběh z naší nemocnice?

Napadá mě příběh jedné pacientky, s níž právě řešíme její návrat domů, který kvůli omezené hybnosti vůbec nebude jednoduchý. Když jsem se dozvěděla, že tato

dáma ještě předloni projela Sibiř transsibiřskou magistrálou, uvědomila jsem si, jak je naše zdraví křehké a rozhodně není samozřejmostí. Moc jí držím palce, aby mohla zase brzy podnikat výlety alespoň po Čechách.

MARIE BENDOVÁ

K práci sociální pracovnice jsem se dostala náhodou. Začala jsem pracovat v sociálních službách jako uklízečka v Klubíčku. Tam jsem se poprvé setkala s postiženými klienty. Pak jsem měla brigádu v Dětském domově v Berouně. Přiznám se, byl to pro mě trochu šok, vidět děti s kombinovaným postižením. Po třetí službě jsem si ale zvykla a měla jsem ráda. Už jsem rozuměla jejich projevům a věděla jsem, co mi chtějí říct.

Po roce jsem se dostala do Doma pro mentálně postižené Koniklec v Suchomastech, kde jsem pracovala jako pečovatelka a později sociální pracovnice. Musela jsem si dodělat vzdělání podle zákona o sociálních službách, vystudovala jsem VOŠ sociálně právní v Praze.

Po šesti letech jsem odešla a změnila i cílovou skupinu. Pracovala jsem jako vedoucí a sociální pracovnice v terénní pečovatelské službě. Jsem za tu zkušenost velmi vděčná, nicméně mi postupně začalo přibývat více manažerských povinností a na sociální práci nezbývalo tolik času.

Rehabilitační nemocnici Beroun jsem si vybrala, protože se chci věnovat pouze sociální práci. Myslím si, že zde mohu uplatnit své zkušenosti z terénní sociální služby a získat i nějaké nové. Ráda se učím.

Mimo nemocnici mě baví práce na zahradě, čtení, ruční práce a výlety po hradech a zámcích. Moc mě dobíjí procházky se psem. ☺

Rehabilitace

Pacienti s následky po covidu-19 mohou využít speciální program

ÚNAVA, BOLESTI KLOUBŮ A SVALŮ NEBO ZTRÁTA KONCENTRACE – NĚKTERÉ Z PŘÍZNAKŮ, KTERÉ PROVÁZÍ NEJEN ONEMOCNĚNÍ COVID-19, ALE ČASTO PŘETRVÁVAJÍ I DALŠÍ TÝDNY A MĚSÍCE PO NĚM.

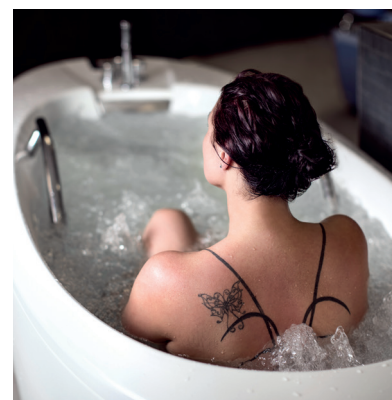
Jak říká primářka Milena Kolářová z Rehabilitační nemocnice Beroun, pacienti s lehčím průběhem nemoci většinou vedle únavy trápí i přetrvávající kašel nebo dušnost, u těžkého průběhu ale mohou přijít ještě mnohem závažnější potíže: „Člověk, který stráví nějaký čas na umělé plicní ventilaci, pak většinou trpí celkovým těžkým oslabením těla, takzvanou polyneuropatií kriticky nemocných pacientů. To je ochrnutí horních i dolních končetin. Tito pacienti jsou náchylní k infekcím, jsou křehcí a skutečně potřebují lůžkovou intenzivní rehabilitaci.“

Právě tu nabízí programy Rehabilitační nemocnice Beroun. Léčení tam zahrnuje nejen rehabilitační, ale také kvalitní ošetrovatelskou péči a trvá obvykle tři týdny. Pacienti během nich podstoupí hlavně individuální léčebnou tělesnou výchovu, která zahrnuje jak analytické metody, tak metody na neurofyziologickém podkladě, dechovou rehabilitaci, nácvik stoje a chůze, cvičení na zlepšení svalové síly a odstranění svalové dysbalance. Nemocnice využívá moderní přístroje na zlepšení hybnosti končetin a kognitivních funkcí, ale také úsek vodoléčby, kde je pacientům k dispozici vodní chodník a bazén. U těch, kteří trpí hlavně únavou a bolestmi, se pak volí také fyzikální terapie, různé prvky elektroléčby a masáže.

Využít rehabilitační služby ale mohou i lidé s lehčími následky nemoci, pro které je v nabídce ambulantní léčba. I tu popisuje Milena Kolářová: „Je to opět individuální nebo i skupinové cvičení, videoléčba, fyzikální terapie. V poslední době jsou čím dál více publikovány studie, že vysokovýkonný laser výrazně napomáhá zlepšovat postižení po poškození plic. To se ale uvidí, protože řada věcí se zatím teprve zkoumá.“

Pokud lidé po prodělaném onemocnění covid-19 chtějí zjistit, jestli se zdravotní následky týkají i jich, mohou v rámci

dalších programů POST COVID využít i soubory jednorázových vyšetření, které je k případné další správné léčbě a účinné rekonvalescenci navedou. Zejména u mírnějších příznaků se podle Mileny Kolářové dá čekat návrat do předchozího zdravotního stavu: „Já bych byla optimista, protože organismus má velké regenerační schopnosti, a když tomu trochu pomůžeme, tak si myslím, že se dá hodně vylepšit,“ uzavírá.

Moderní úsek vodoléčby je využíván nejen k rehabilitaci pacientů po onemocnění covid-19.

Jak na léčbu po covidu?

Jednou z možností, jak zjistit svůj aktuální zdravotní stav po prodělaném onemocnění a případně nastavit správnou a účinnou rekonvalescenci, je program POST COVID od společnosti ALTOA.

Více informací najdete na altoa.cz/post-covid-19.

JAK JSME BYLI NA SAFARI

PRAVIDELNĚ VÁM PŘINÁŠÍME INFORMACE O AKCÍCH PRO NAŠE ZAMĚSTNANCE. TENTOKRÁT SI PŘEČTĚTE O VÝLETU NA SAFARI Z POHLEDU BEROUNSKÉ FYZIOTERAPEUTKY VERONIKY FOJTOVÉ. VELMI DĚKUJEME ZA MILOU ZPĚTNOU VAZBU NA JEDEN Z NAŠICH MNOHA BONUSŮ.

Do Dvora Králové jsem se chystala s vnučkou Sofií (4 a půl roku) a se svou kolegyní s manželem. Protože jsem já vyrážela z Černého Mostu, měla jsem lepší startovní pozici, snazší a rychlejší dojezd a také veliký úkol: zařídít výlet s názvem Afrika truckem pro šest osob na 14.00 hod., jelikož informace o tom, že bývá rychle vyprodán, nás nutila takto taktizovat.

Na místo jsem dorazila už v 9.00 hodin ráno a navigace mě nejprve dovedla do kempu, kde mě milá slečna správně nasměrovala. Na parkovišti vám personál předá oranžovou parkovací kartu, a pokud nemůžete najít místo, ochotně a rychle vám ho vytvoří. Věci jsme nechaly v autě a šly se podívat do hotelu. Vstřícní mladí lidé nás přivítali a ihned vybavili vstupenkou do zoo s informací, že do parku lze volně vcházet a vycházet dle potřeby. Vstoupit i vyjít ven se dá na mnoha místech, ale věřte, že po vstupu vám nebude nic chybět a v zoo budete schopni strávit celý den.

Také jsme se dozvěděly, kde objednávat a přikoupit různé zážitky navíc. My jsme jich chtěli hned několik: kromě „Afrika truckem“ také „Žirafě na dosah“, „Krmení hrochů“, „Krmení slonů“ a „Expedici do liduprázdné zoo“.

Ve chvíli, kdy byly vstupenky obstarány, nic nebránilo pohodě a radosti z nádherného parku, jež vedení myslí snad opravdu

na všechno. Sotva jsme vstoupily, vnučka zaregistrovala lanový hrad a zmizela v lanoví, aby se vzápětí vynořila v první věži. Tak jsem jí poskytla informaci o tom, že si sednu ke stolečkům vedle a dám si vytoužené kafe.

PRVNÍ SETKÁNÍ SE ZVÍŘATY

Když dorazil vyhládlý zbytek naší party, najedli se v restauraci Safari pivovar a poté jsme provedli rychlý průzkum zahrady. Ve 14.00 hodin jsme byli na stanovišti Afrika trucku, abychom zažili první setkání s osazenstvem zoo. Po rychlém obsazení vozidla nás uvítal milý hlas průvodce, který nám celou cestu poskytoval informace o zvířatech, jež jsme potkávali. Zažili jsme i překážku na vozovce v podobě stáda watusi, kdy náš prů-

vodce neohroženě vystoupil a popohnal stádo stranou. Při průjezdu výběhem lvů byl vůz zabezpečen stažením kovové sítě. Ovšem lvi nezklamali a dál se vyhřívali a spali na sluníčku. :-) Výlet trval necelou hodinu a byl moc fajn.

Bylo skoro 15.00 hodin, když jsme se šli ubytovat. Pokoje byly čisté, pěkné a světlé. Hned v areálu je bazén, kde jsme se mohli vykoupat a posedět či poležet v jeho okolí. Prostě ideální pro relaxaci, protože do pokojů to bylo pár kroků či schodů.

„Krmení žiraf“ bylo dalším nezapomenutelným zážitkem. Sraz na recepci hotelu a procházka k výběhu s mladým průvodcem vybaveným mnoha informacemi nejen o žirafách. Při procházení kolem různých zvířat se dovídáme mnohé

zajímavosti a zvědavým návštěvníkům jsou zodpovězeny všechny dotazy. Vlastní krmení probíhá na vyvýšené plošině a všichni jsme vybaveni mladými větvemi a instrukcí, jak větev držet a žirafě ji podat. Je to opravdu velký zážitek, být žirafám tak blízko, dokonce je smíme pohladit! Celý výlet trvá opět přibližně hodinu. Protože máme čas do další akce, kterou je „Expedice do liduprázdné zoo“, vracíme se zpět k bazénu.

PACÍČKY, KOPÝTKA A STOLIČKY

Před 19. hodinou jsme opět na recepci a potkáváme se s již známým průvodcem, který s sebou má batůžek ukrývající mnohá překvapení. Vydáváme se k vnitřku zoo a posloucháme vyprávění o jednotlivých zvířatech. Mladý muž se jmenuje Petr, je to čerstvý maturant a zapálený ochránce zvířat. Ví mnoho a umí odpovědět na každý dotaz. Je na něm vidět, že tahle práce mu sedí a těší ho.

Z batůžku tahá u jednotlivých zvířat různé předměty související s jejich životem, a tak si osaháme antilopí pacičku, zebří kopýtko, sloní stoličku, sloní hovno (trus :-)), žirafí kůži a žirafí krční obratel. Dostáváme se až k hrochům, kteří nám předvádějí skotačení v jezírku i malý souboj. Některé informace slyšíme podruhé, a tak se z nás stávají taky tak trochu zoologové :-).

Celá výprava trvá skoro dvě hodiny a je fakt dobrá. Večer park ožívá a zvířata jsou aktivnější.

Večerejíme v občerstvení přímo v zoo a už se všichni těšíme na sklenku vína a odpočinek u bazénu. Je skoro 22.00 hodin, když uspávám vnučku. Usne, jako když ji do vody hodí. U bazénu si pak s kolegy nalijeme vínečko z vlastních zdrojů (vývrtka s sebou je dobrý nápad) a jdeme taky spát. Ráno nás čeká krmení hrochů.

NEJDŘÍV NAKRMIT HROCHY

Ráno v půl osmé vyrážíme do recepce, tentokrát do recepce v kempu, což je asi 10 minut pomalou chůzí. K našemu milému překvapení opět přichází náš oblíbený průvodce Petr a vede nás kolem dalších zvířat a zkratkami k výběhu hrochů. K vlastnímu „Krmení hrochů“ přicházíme přes výběh antilop. Je třeba jít pomalu, abychom je nevyplašili. Jakmile však přijdeme k vratům oddělujícím hrochy, zapomínáme na vše a očekáváme, až se hroší dáma Mona přiblíží k bráně.

Průvodce neohroženě vystoupil a popohnal stádo watusi.

Petr nás ujišťuje, že mříže jsou sice daleko od sebe, ale hroch jimi neproleze. Vše dobře dopadá, hroši jsou nakrmeni, všichni členové výpravy jsou bez újmy na zdraví. Již začínáme být hladoví, vyrážíme tedy zpět k hotelu na zaslouženou snídani. Přicházíme po deváté hodině. Snídaně probíhá od 7.00 do 10.00 hodin, tak mám obavy, zda na mě zbyla vajíčka :-). Zcela zbytečně. Stoly a zásobníky jídla jsou doplňovány ještě i v 9.40. Snídaně je pestrá a nacházíme všechno, na co si pomyslíme.

Následně se jdeme odhlásit z hotelu, vracíme plastovou kartičku od pokoje, která sloužila i jako vstupenka, a dostáváme vstupenku papírovou s platností do večera. Máme zabaleno a naloženo v autě, stále na hlídaném parkovišti před hotelem, a diskutujeme, že v ceně je i výlet po safari vlastními autem. Využíváme této možnosti a jedeme okruh ještě jednou, tentokrát již bez průvodce, ale zato můžeme zjistit, co všechno si z těch dvou dnů pamatujeme. Za oknem máme stále kartu pro parkování před hotelem, proto po návratu z vyjízdky odstavujeme auto opět tam. Jsme si vědomi, že jsme ještě všechno neviděli, a tak se vracíme do zoo. Někteří z nás zvládli před odjezdem domů ještě „Krmení slonů“.

Rádi bychom upřímně poděkovali za umožnění tak nádherného víkendu a vyzdvihli příjemné, kvalitní ubytování se skvělým bonusem v podobě bazénu v areálu, který jsme měli možnost využít hned po příjezdu, ještě před ubytováním. Možnost přikoupení zážitků nám dala i pocit, že jsme podpořili ohrožené druhy zvířat. Byl to dokonale strávený čas a rádi bychom zažili takových bonusových víkendů víc. Když jsme se dali s někým cizím v zoo do řeči, všichni nám našeho zaměstnavatele záviděli.

Mě osobně tenhle víkend obohatil a tuším, že ještě mnoho týdnů z těchto zážitků budu žít.

Bylo to **NÁDHERNÉ, SKVĚLÉ, DOKONALÉ!** 📸

Poděkování

Opět jsme oslavili Mezinárodní den sester a ošetřovatelek

I letos jsme při příležitosti Mezinárodního dne sester a ošetřovatelek vzdali poklonu a dík všem našim sestřičkám, které s velkým nasazením a úsilím pečují o onkologické pacienty.

Tento významný svátek se vždy 12. května slaví po celém světě již od roku 1965. Datum odkazuje na narození Florence Nightingalové, která byla zakladatelkou a průkopnicí povolání zdravotní sestry. V jejích stopách neúnavně pokračují další generace zdravotních sester a ošetřovatelek, jež obětavě pečují o své pacienty.

Kvůli více než rok trvající pandemii koronaviru musí všichni zdravotníci pracovat s ještě větším úsilím a nasazením, proto i Mezinárodní den sester a ošetřovatelek letos nabývá na významu více než jindy. Dovolte tedy, abychom vám ze srdce poděkovali za práci, kterou odvádíte, a popřáli vám zdraví, sílu a odhodlanost do dalších osobních i pracovních let.

Efektivita

Na radiodiagnostice funguje nový informační kiosek

ODDĚLENÍ RADIODIAGNOSTIKY NA POLIKLINICE VEKTOR V PARDUBICÍCH PŘIŠLO S NOVINKOU. OD BŘEZNA LETOŠNÍHO ROKU ZAČAL NA HLAVNÍ RECEPCI FUNGOVAT NOVÝ INFORMAČNÍ PANEL, KTERÝ SLOUŽÍ PŘÍCHOZÍM PACIENTŮM K REGISTRACI NA PŘEDEM OBJEDNANÉ VYŠETŘENÍ A ZÁROVEŇ JAKO JEDNODUCHÝ NÁVOD, JAK DÁLE PŘI NÁVŠTĚVĚ ZAŘÍZENÍ POSTUPOVAT.

„Radiodiagnostika disponuje dvěma recepcemi, z nichž každá je umístěna na opačném konci oddělení. Pro zefektivnění návštěvy pacienta tak nyní využíváme kromě recepčních i informační kiosek, který má zastávat první kontakt s nově příchozím klientem,“ uvádí vedoucí provozu oddělení Barbra Švédová.

Cílem zprovoznění informačního kiosku je ulevit recepčním od

jednoduché administrativy spojené s registrací pacienta a pomocí elektronické evidence příchozích ve vnitrofiremním systému zjednodušit práci na oddělení.

Používání informačního panelu je zcela intuitivní a návodné a nezabere více než minutu času. Pro jeho použití je nutné mít u sebe doklad totožnosti (kartičku pojišťovny, občanský nebo řidičský průkaz), který se do kiosku vkládá.

P o m o c

Poděkování za finanční dar od motorkářského spolku

Konečně jsme u nás po více než roce mohli přivítat zástupce motorkářského spolku motoBigBang & Islanders z Lukové u Lanškrouna, který našemu onkologickému centru věnoval finanční dar 20 000 Kč. Peníze byly použity na zakoupení automatického defibrilátoru do pardubického stacionáře pro aplikaci chemoterapie.

Spolek motoBigBang & Islanders každoročně pořádá v Lukové sraz motorkářů s vyjíždkou a s večerním hudebním a zábavným programem. Peníze ze vstupného pak vždy klub věnuje na pomoc lidem v těžké životní situaci či organizacím, které druhým pomáhají. Část výtěžku z osmého ročníku motosrazu byla věnována právě našemu onkologickému centru, které mělo v léčbě manželku jednoho z členů spolku. Tímto bychom chtěli motorkářům poděkovat nejen za peníze, ale i za milé setkání a popřát jim spoustu bezpečně ujetých kilometrů a pohodových zážitků.

D a r

Dostali jsme knížky pro onkologicky nemocné pacienty

KRAJSKÁ KNIHOVNA V PARDUBICÍCH PRO NÁS JAKO PROJEV PODPORY A PODĚKOVÁNÍ VYČLENILA SAMOSTATNÝ FOND KNIH, KTERÉ BUDOU DLOUHODOBĚ V PROSTORÁCH MULTISCANU K ZAPŮJČENÍ. TENTO FOND SE BUDE V PRAVIDELNÝCH INTERVALECH ROZŠIŘOVAT TAK, ABY BYLA NABÍDKA KNIH PRO PACIENTY ATRAKTIVNÍ A ROZMANITÁ.

„S postupným uvolňováním protiepidemických opatření a možností opět pořádat kulturní a vzdělávací akce zvažujeme i další oblasti služeb, které bychom do budoucna mohli pacientům Multiscanu nabídnout. Jedná se například o volné vstupenky na akce knihovny nebo nabídku speciálních vzdělávacích programů. Chceme tak přispět ke zpříjemnění volného času, který pacienti kvůli léčbě v Pardubicích

tráví. Věříme, že jde o hodnotný projekt, a těšíme se na pokračování naší spolupráce,“ uvedla ředitelka knihovny Radomíra Kodetová.

„Prioritou našeho centra je spokojený pacient. Toho se snažíme dosáhnout nejen kvalitní péčí podle nejvyšších standardů, ale zároveň chceme nabídnout i něco navíc. Spolupráce s Krajskou knihovnou v Pardubicích a založení knihovny přímo na našem pracovišti je bonusem, který má za cíl zpříjemnit chvíle strávené během léčby. Poděkování za proměnu představy v realitu samozřejmě patří paní ředitelce a všem ostatním zaměstnancům knihovny, kteří s nebývalou ochotou a vstřícností projevili zájem o naše onkologické pacienty,“ dodala tisková mluvčí našeho centra Nada Hloušová.

C o v i d - 1 9

Začínáme s PCR testováním v Multiscanu

Po úspěšném zavedení odběrového místa pro antigenní testování na onemocnění covid-19 začínáme s testováním i PCR metodou. Vychází to především z velké poptávky ze strany veřejnosti a z možnosti bezplatného testování dvakrát měsíčně podle doporučení Ministerstva zdravotnictví ČR. Na PCR testování se do Multiscanu mohou zájemci objednávat od 7. června 2021.

„Odběrové místo v budově klinické onkologie se stalo vyhledávaným pro svůj samostatný vchod a dobrou dostupnost z ulice Kyjevská, ale i díky příjemnému personálu. Každý den přijímáme jak objednané pacienty, tak i další, kteří k nám přijdou takzvané z ulice. O úspěšném provozu svědčí hlavně fakt, že se k nám lidé stále vracejí a pravidelně se objednávají na testy dopředu. Nejvyšší počet provedených testů za jedno dopoledne je přes 300,“ uvádí vrchní sestra Multiscanu Ľubica Elichová.

Petra Bramborová:

KUŇ MŮŽE BÝT VAŠÍM UČITELEM I PSYCHOLOGEM

Fyzioterapie i práce s koňmi jsou pro Petru Bramborovou láskou na celý život a prostupují vším, co dělá. Svoji profesi fyzioterapeutky v Rehabilitační nemocnici Beroun kombinuje s provozováním hipoterapie v útulku Zvířecí pohoda v Bzové na Křivoklátsku, který se věnuje péči o opuštěná a stará zvířata. Rehabilitace na koňském hřbetu a čerstvém vzduchu podle ní pomáhá krom jiného také dětem, které se v prostředí klasické ambulance nedokážou uvolnit.

Text: Mariana Novotná, foto: Miloš Potužák

Ještě než jsem zapnula diktafon, říkala jste mi, že útulek Zvířecí pohoda byl jasná volba, hned jak jste ho viděla poprvé. V čem se tak liší od ostatních, proč jste se rozhodla provozovat hipoterapii právě tam?

Asi to bylo tou láskou ke všemu živému, která na tomhle statku všude prosakuje, velkou empatií ke zvířatům i k lidem. Třeba psi tady nežijí v kotcích, ale lítají po zahradě a lidé z okolí s nimi můžou chodit na procházky. Staří koně si tady užívají zasloužilého důchodu. Obecně se tu pak majitelé postarají o všechna zvířata, která se najdou v okolí Bzové nebo Žebráku, ať je to kočka, srnče, pes, anebo například želva.

A samotná láska ke koním, ta přišla také hned? Kdy se vlastně proměnila v touhu dělat hipoterapii?

Koně miluju od dětství, ale blíž jsem se k nim dostala právě až na základě hipoterapie. Nejdřív mě vůbec nenapadlo, že by mi takhle metoda mohla pomoci v práci fyzioterapeutky, ale pak mě k takové myšlence dovedla jedna zdravotní sestřička, se kterou jsem pracovala, a mě to absolutně nadchlo. Hipoterapii jsem studovala v hipoterapeutickém středisku v Psychiatrické nemocnici Bohnice v roce 2004 a postupně se poohlížela po způsobu, jak bych ji mohla dělat i já. Devět let nazpět jsem pak poprvé vstoupila na půdu Zvířecí pohody. S mou kolegyní Veronikou v ní léčbu provozujeme pod Českou hiporehabilitační společností a vzaly jsme k sobě i ergoterapeutku, která jinak pracuje v Nemocnici Hořovice.

Spektrum zdravotních problémů, které hipoterapie dokáže léčit, je velmi široké, dá se ale říct, jací klienti vás vyhledávají vůbec nejčastěji?

V současnosti jsou to hlavně hypotonické děti, kterých je spousta, děti se skoliózou nebo s dětskou mozkovou obrnou a pak taky autistické děti. Jsme navíc jedním z mála středisek, které bere i do-

Koně Petra Bramborová miluje od dětství, blíž se k nim dostala ale až díky hipoterapii.

spělé, protože na to máme speciální koně – chladnokrevníky. Dospělým hipoterapie pomáhá třeba po těžkých úrazech nebo lehké mrtvici.

Pracujete i s dalšími klienty s psychickými poruchami?

Zatím kromě dětí s autismem ne, nicméně na všechny klienty má samozřejmě kůň i dobrý psychický vliv. Někdy zvíře působí jako prostředník mezi dítětem a rodičem, kterému dítě věří a dostává od něj zpětnou vazbu. Kůň může být vaším učitelem i psychologem, a pokud se na něj naladíte, všechno vám vrací. Je zajímavé, že k postiženým dětem mají koně empatii,

PETRA BRAMBOROVÁ

Po absolvování gymnázia vystudovala obor fyzioterapie na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, pak absolvovala pětileté dálkové studium Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity, obor rehabilitační-psychosociální péče o postižené děti, dospělé a seniory. V Rehabilitační nemocnici Beroun pracuje jako fyzioterapeutka od roku 2009. Kromě práce se nejradši toulá po horách a je se svými dětmi.

chovají se k nim trochu jinak než ke zdravým jezdcům a nezkouší na ně žádnou lumpárnu.

Je asi těžké takhle vybírat, ale vzpomněla byste si na nějakou konkrétní léčbu, po které jste cítila největší dojetí, zadostiučinění?

To by byl třeba Lukášek, který má Downův syndrom. Na koni nejdřív nechtěl sedět ani cvičit a byl jak žížala, dělal lumpárny. Pak ale cvičit začal a teď už vydrží celou lekci ve vzpřímeném sedu. Měly jsme taky dospělou pacientku z Rehabilitační nemocnice Beroun, která byla upoutaná na vozíku, a my jí splnily sen. Dostaly jsme ji na koně, a když jsem viděla tu radost v jejích očích, že to jde a pohybuje se, protože kůň vlastně nahradí nohy, tak to byla radost neuvěřitelná. Nebo vám řekne maminka autistického chlapečka, že se mu zlepšilo trávení. Pracovaly jsme taky s mladou slečnou v pubertě, která přišla do ordinace zkroucená a nejistá, s hlavou zastrčenou mezi rameny jako želva, a když pak vidíte, že na koni vám rozkvetne a cvičí jako krasojezdce, tak si řeknete: to je přesně to, proč to dělám. Stojí za tím hlavně neuvěřitelná energie samotného místa, konika a to se přenáší na šťastného jezdce nahore, přestože musí makat.

Lekce má většinou dvacet minut, jak náročná tedy pro klienta je?

Je to fuška a žádný z rodičů si to nedokáže představit. Každý vám řekne, vždyť tam jenom sedí, ale my plánujeme, že rodičům uděláme ukázkou, aby si to šli zkusit dvacet minut „jenom“ sedět a cvičit pod mou drezurou (*smích*).

V Rehabilitační nemocnici Beroun pracujete jako fyzioterapeutka. Kdybyste měla právě klasickou fyzioterapii porovnat s hipoterapií, co tato metoda přináší navíc?

Ono je často potřeba obojí. Na koni sice dítě nemůže hlídat do takových detailů jako v ambulanci, ale na druhou stranu je tam ta vol-

“

Skrz fyzioterapii už vnímám všechno, co se děje v mém okolí.

nost a krásné prostředí se zvířaty. Kolem vás se pasou kozy, frkají koně, štěkají psi, sem tam proběhne kočka... Lidé se tam určitě cítí lépe než v ordinaci. Navíc koňská chůze a teplo jsou v něčem jedinečné a třeba pro děti s neurologickým onemocněním často nenahraditelné.

Většina vašich klientů tedy nejdřív prošla i Rehabilitační nemocnicí Beroun?

Naši klienti přicházejí spíš z dětských ambulančí nebo od dětských neurologů z hořovické nemocnice. Já mám převážně dospělé pacienty, takže se s dětmi ve své ambulanci nestýkám. U mě je to tedy spíš naopak, mám větší dítě na koni a pak se mi dostane do ambulance, nebo chodí k mé

kolegyni, která dělá právě dětskou rehabilitaci.

Je už dnes hipoterapie v lékařském prostředí brána jako rovnocenná metoda rehabilitace, nebo se třeba u svých starších kolegů setkáváte s nedůvěrou?

Už je to vnímáno pozitivně. Moje kolegyně, které se léčbě dětí věnují, o hipoterapii moc dobře vědí, a když je to potřeba, osloví mě. Z Nemocnice Hořovice, kde se s dětmi pracuje víc, pak máme klientů hodně a lékaři tam hipoterapii vnímají jako příjemnou formu rehabilitace, třeba právě v případech, kdy dítě nezvládá cvičení v ambulanci. Jsou to neurologové, rehabilitační lékaři, ale třeba i psychologové. Zdravotní pojišťovny zatím hipoterapii neproplácí, ale na léčbu pacientů s dětskou mozkovou obrnou už by měly začít něco přidávat. Zatím je to však v plenkách.

Když se ještě vrátím k vaší práci v berounské nemocnici, jak moc vám tam při takto časově náročné vedlejší aktivitě vycházejí vstříc?

Vstříc mi vedení vychází stoprocentně. Jak se domluvíme, tak to mám, a podle své pracovní doby si objednáвам pacienti. Na druhou stranu zase v nemocnici vědí, že i já jim pomůžu, kdykoliv můžu a je to potřeba.

Promítá se fyzioterapie i do dalších sfér vašeho života? Narážím i na to, že už přes deset let vedete také kurzy pilates.

Ano, fyzioterapie je vážně na celý život a promítá se mi úplně všude. Pilates, které předcvičuju, je směs ovlivněná fyzioterapeutickými nebo rehabilitačními metodami, kterými jsem si prošla a musela je do cvičení zařadit. Lidí už zkrátka nedokážu pustit, aby cvičili špatně, stejně jako třeba svoji vlastní dceru po atletickém tréninku, po kterém často šílím a snažím se jeho následky minimalizovat. Skrz fyzioterapii zkrátka vidím všechno ve svém okolí. ☺

Útulek Zvířecí pohoda byl pro Petru láskou na první pohled. Líbí se jí, jak zde přistupují ke všem živočichům. Psi mohou běhat po zahradě a lidé z okolí s nimi chodí na procházky.

ŘECKÁ STOPA V ČESKU

Řeky najdeme po celém světě. Říká se, že deset milionů jich bydlí doma v Řecku a stejný počet v jiných zemích. A spolu s nimi řecké restaurace i setkávání s typickou řeckou hudbou a tancem. V České republice žije podle oficiálních statistik přes dva tisíce Řeků. Sama místní řecká komunita ale odhaduje svůj počet až na sedm tisíc lidí.

Text: Julie Hambergerová

Do Česka se Řekové ve významnějším počtu dostali v padesátých letech minulého století – v situaci, kdy ihned po druhé světové válce propukly v Řecku boje, ve kterých zápasily o moc dvě nepřátelené skupiny obyvatel. Jedna pravicová s podporou Spojených států, druhá menšinová s komunistickými idejemi, jenže bez podpory významné mocnosti. Výsledkem bylo, že po občanské válce odešlo do emigrace kolem sta tisíc Řeků a jejich rodinných příslušníků. Asi dvanáct tisíc jich dorazilo do tehdejšího Československa. Byli to komunisté a komunistické Československo jim poskytlo azyl.

Dodnes žijí významnější řecké komunity například v Brně, Krnově, Karvině, Jeseníku, Bohumíně, Třinci, Šumperku, Havířově i v Praze. Tyto komunity sdružuje Asociace řeckých obcí v ČR. Jejím cílem je uchovávat a představovat řeckou kulturu, zvyky a tradice.

“
**Z řecké
tradice vychází
demokracie,
sport
i divadlo.**

Řecký jazyk a civilizace antického Řecka ovlivnily v průběhu dějin celý svět. Také v Česku navazujeme na tradici řeckých demokratických institucí – parlament, soudy, volby demonstrující vůli lidu.

Z řecké tradice vychází i moderní pojetí sportu a myšlenky olympijských her či obliba divadla. Na různých místech v Česku najdeme například přírodní amfiteátry, kde se ve stejném formátu jako

v antickém Řecku konají koncerty a divadelní představení pod širým nebem.

Za významnou řeckou stopu v celé západní Evropě můžeme považovat i architekturu. Klasicismus, který vznikl v druhé polovině 17. století ve Francii, se jako tehdejší dominantní umělecký směr významně inspiroval antickými vzory, zdůrazňoval střízlivý rozum, uměřenost a jasný, pravidelný řád. Právě z tohoto období pocházejí veškeré stavby s typickými řeckými sloupy: Stavovské divadlo s korintskými sloupy, vila Kinských v Praze na Smíchově s jónskými sloupy nebo hrobka Vratislavů v Čimelicích s dórskými sloupy. Díky klasicistní inspiraci můžeme stopy řecké architektury vidět i v zámeckém divadle v Teplicích, v Laudonově pavilonu ve Veltrusech, v Lednici, v zámeckém parku Krásný Dvůr či ve Slezském divadle v Opavě. 📍

FILEMA

GREEK CUISINE

Opravdová řecká restaurace

Autentický zážitek

Rezervujte na
www.FILEMA.cz nebo 702 277 777

Musílkova 568/35, Praha 5 - Košíře

  @filemacz

Magazín Nemocnice Hořovice, Rehabilitační nemocnice Beroun a Onkologického a radiologického centra Multiscan Pardubice

T i r á ž

Magazín Néa, ročník 3, číslo 9/2021. **Uzávěrka tohoto čísla:** 15. 7. 2021. Evidenční číslo MK ČR E 23655. Vydává: JESSENIA a.s., Okružová 1135/44, 155 00 Praha 5, IČO: 26752051, DIČ: 699004146. Časopis vychází čtvrtletně, toto číslo v nákladu 6 000 ks. Neprodejné.

Redakční rada a kontakty: Petra Horáková, tisková mluvčí Nemocnice Hořovice, tel.: 311 512 012, e-mail: mluvci@nemocnice-horovice.cz; Lucie Lišková, PR & Community Manager Rehabilitační nemocnice Beroun, tel.: 311 745 319, e-mail: liskova@nember.cz; Nada Hloušová, tisková mluvčí Multiscanu Pardubice, tel.: 466 019 516, e-mail: hlousova@multiscan.cz. **Redakční příprava:** Hero & Outlaw a.s. (redakce: Ivana Endrychová, Mariana Novotná, Mariana Wernerová, Julie Hambergerová, art director: Petra Tynklová, editor: Michaela Raková, Ivana Endrychová, korektura: Edita Bláhová). **Tisk:** Martin Obr. Není-li uvedeno jinak, jsou fotografie pořízeny zaměstnanci Rehabilitační nemocnice Beroun, Nemocnice Hořovice, Multiscanu Pardubice nebo pocházejí z archivu těchto subjektů. V případě zájmu o vydání příspěvku v příštím čísle kontaktujte redakci.

Uzávěrka příštího vydání: 30. 9. 2021.